

TĖVIŠKĖS AIDAI

Nr 21 (2348) 2005 m. spalio mėn. 26 d.

Eina 49-tus metus

Melbourne

Lapkričio mėnesį pagerbiame Dangaus šventuosius, meldžiamės už visus mirusiuosius, pagerbiame Aušros Vartų Mariją ir atnaujiname savo meilę Kristui, mūsų širdžių karaliui.

Mūsų Vėlinės

Arkivyskupas Sigitas
TAMKEVIČIUS

Visų šventųjų dieną visame pasaulyje katalikai prisimena savo brolius ir seseris, kuriems tinka apaštalo Pauliaus žodžiai: „Iškovojau gerą kovą, baigiau bėgimą, išsaugojau tikėjimą. Todėl manęs laukia teismo vainikas, kurį aną dieną man atduos Viešpats, teisingasis Teisėjas“ (2 tim 4). Bažnyčia ypač prisimena savo sūnus ir dukras, apie kuriuos Apreiškimo knygoje užrašyti šitie žodžiai: „Dievas apsigyvens pas jus, ir jie bus jo tauta, o pats Dievas bus su jais. Jis nušluostys kiekvieną ašarą nuo jų akių; ir nebebus mirties, nebebus liūdesio, nei aimanos, nei sielvarto, nes kas buvo anksčiau, tas praėjo“ (Apr 21, 3-4).

Tačiau mums labiausia rūpi mūsų mirusieji, kurie yra iškeliavę pas Viešpatį ir kurie galbūt ne visada sugebėjo kovoti gerą kovą ir ne visada pakankamai brangino tikėjimą, todėl mes jaučiame meilės pareigą malda užtarti juos prieš teisingąjį Teisėją. Jų prisiminimas ne kartą sukelia mūsų širdyse skausmą, suvokiant, jog

kažkada stigo meilės patiem artimiausiems asmenims, kai jie buvo šalia mūsų, todėl šiandien norime sugrąžinti jiems meilės skolą.

Kristaus Evangelijos nepažinę žmonės per Vėlines bando įpiliētinti pagoniškus mirusiųjų kulto papročius, bando atsinešti juos net iš svetur, pavyzdžiui amerikietiškaįj Halloween. Viename

Vėlinių proga internete pateiktame straipsnyje rašoma: „Naktį prieš Vėlines dar turi būti heluvynas, kai gatvėmis vaikščioja mirusiųjų sielos. Jos niekam nieko blogo nedaro. O dabar gatvėmis laksto ne tik mūsų bočiai pusiakelėje į šviesą. Su jais -vaiduokliai, raganos, zombiai ir vampyrai. Kodėl jie mūsų nemėgsta, sunku pasakyti. Ir mes galėtumėme draugiškai paplepėti su kokia ragana prie bokalo alaus. Ir pašokti tango su koku Drakula. Drąsnesnieji eina į susitikimą su anuo pasauliu -spirita ir meduoniai,

Mano mintys dausose.
Iš knygos - Algimanto Kezio „Kapinaitės“.

burtininkai ir šamanai. Renkasi jie į savo parapsichologines konferencijas, daužo būgnus prie Baltijos jūros, šoka aplinkui laužus Vakarų Lietuvos miškuose“.

Kokia apgailėtina tikrovė ir kokie skaudūs klystkeliai. Pastangos bet kokia kaina atgaivinti pagonybę su klaidžiojančiom mirusiųjų vėlėmis, raganomis, zombiais ir vaiduokliais tik paliudija, kiek daug žaizdų yra palikusi žmonių sielose sovietinė praeitis ir kaip labai žmonės sužeidžia dabarties grubus

Laisvė ir Dekalogas

Arkivyskupas Sigitas
TAMKEVIČIUS

...Mes atgavome išorinių laisvę: išsivadavome iš okupacijos, tačiau per tuos metus dar neišmokome būti laisvi, nes tikrai laisvas yra atsikratęs ne tik išorinių, bet ir vidinių pančių ir atsakingai mokąs naudotis savo laisve žmogus. Daugelis nesuvokia, kad laisvė be atsakomybės yra pati didžiausia vergovė.

Laisvė - didelė Dievo dovana, kuria Kūrėjas apdovanojo kiekvieną protinę būtybę. Būtų blogai turėti protą, bet neturėti laisvės, bet ne mažiau blogai turėti laisvę be proto. Pirmuoju atveju žmogus būtų nelaimingas vergas, antruoju - tikriausiai nusikaltėlis. Laisvė yra dovana, tačiau ji tampa praeikiimu, jeigu ja naudojame netinkamai. Šv. Raštas pasakoja, kas atsitiko pirmiesiems tėvams, kai jie pasirinko neklusnumo kelią: rojus gyvenimas pavirto skausmo ir nelaimių vieta. Šiandien taip pat tenka ragauti pragaištingų neteisingai suprustos laisvės vaisių. Pataikauti savo

įgeidžiams ir viską sau leisti - tai ne laisvė, o į didžiausią vergovę vedantis kelias.

Ar esame laisvi? Dauguma žmonių tikrai nėra laisvi, ir ne todėl, kad jų laisvę varžytų kokios nors išorinės jėgos ar aplinkybės, tiesiog jie savo viduje nėra išsilaisvinę iš juos varžančių pančių. Mes visiškai pavergia mūsų savimeilė ir nevaldomi polinkiai. Tuomet žmogus tampa tarsi be stabdžių į bedugnę riedantis automobilis.

Šiandienis gyvenimas yra kupinas negatyvios laisvės pavyzdžių, kai žmonės laisve vadina galimybę neatsakingai elgtis ir viską sau leisti. Žmonės kartais nepatinka krikščionybė ir Bažnyčia, reikalaujanti išsižadėjimo, tačiau tie patys žmonės ieško būrėjų, aiškiaregių ir ekstrasensų. Yra žmonių, nuo kurių begėdiškų kalbų ir keiksmų pasijunti tarsi kanalizacijos kloakoje. Kai kuris laisvę suvokia kaip galimybę dykaduoniauti ir gyventi kitų sąskaita, pavyzdžiui,

būti motinos pensininkės išlaikomiems. Žmonės dažnai siekia visiškai išlaisvinti seksualinį gyvenimą, iškreipiant jo esmę ir paverčiant jį svarbiausiu gyvenimo sėkiniu. Siekiamas ne tik laisvės ištvirkauti, bet net elgtis prieš žmogaus prigimtį. Gali pavergti net televizija, savo kai kuriomis programomis užteršianti žmogaus sąmonę moralinėmis šiukšlėmis ir klaidinga infomacija. Šitokio pavergimo pavyzdžiu galėtų būti priešrinkiminė agitacija per žiniasklaidą, kai nesibodima net melo, už kurį mokami dideli pinigai.

„Eikiētės kaip laisvi; ne kaip tie, kurie laisve pridengia blogį“, - ragina mus apaštalas Petras. Laisvas yra tik vidujai išsilaisvinęs, t.y. visiškai ištikimas tiesai ir gėriui žmogus. Tačiau, siekdami išlaikyti šią ištikimybę, mes privalome save apriboti. Paradoksas: laisvas gali būti tik žmogus, kuris sąmoningai atsisako dalies laisvės. Atsisako netikros laisvės dalies, vedančios žmogų į susinaikinimą. Kai kam atrodo, kad Dievo įsakymai yra pančiai. Netiesa, Dievas davė

(Nukelta į 2-ą psl.)

Mirtis mus atskyrė

Kelionės pradžioje, Viešpatie, buvome dviese. Susikabinę rankomis, buvome laimingi bendrumo, vienybės kelyje, kartais ir kryžiaus kelyje, vienijančiame mūsų skausmus ir skleidžiančiame džiaugsmą.

Mirtis atėjo ir šį jautrumą nubraukė; prieš mirtį esame bejėgiai. Šaukiuosį Tavęs sielvarste. Ilgas kelias likusiam vienam/likusiai vienai.

Esi meilė - mane suprasi. Mums esi sakęs, kad paukštis nei sėja, nei pjauna ir kad lauko lėlija apsirengusi gražiau už žmogų.

Jei tiesa, kad Tavo akyse esu vertingensis/vertingesnė, apsaugok, ką dviese esame pasiekę, ir duok man jėgos pilnai gyventi, žiūrėti pirmyn ir žygiuoti taip, kaip ligi šiol abu žengėme.

Padidink mano širdyje meilę ir viltį, neleisk mano gyvenimui skausme temti, nes gyvenimo vertė tėra meilė, ir mudviejų meilė Tau amžinai gyva.

Iš „Šeimos maldos“,
Lietuviai Jėzuitai

materializmas. Sekuliarizuoto pasaulio vaikai iš mirusiųjų minėjimo padaro karnavalą, kad nors valandėlei pabėgtų nuo savo dvasinės tuštumos ir nuo širdį maudžiančios vidinės padarnos. Materializmo ženklų pažymetas pasaulis išnaudoja kiekvieną progą, ar tai būtų Vėlinės, ar Kalėdos, kad pastūmėtų žmones tik pirkti, gerti ir šėlti. Vis dėlto anapusinis gyvenimas nėra karnavalas, todėl negalima jo žaisti; jį reikia priimti kaip Dievo dovaną, nesibaigiančią su mirtimi.

Šiandien beveik labiau gaila ne mirusiųjų, kurie mus paliko, bet žmonių, kurių laisvė nepriartino prie gyvenimą nešančios Evangelijos ir kurie blaškosi apgaulinguose šiandienio gyvenimo labirintuose. Vienas tų labirintų, ne mažiau pavojingas už naująją pagonybę, yra tikėjimas reinkarnacija, skelbiant, jog miręs žmogus vėl atgimsta žmogiškos ar nežmogiškos būtinybės pavidalu, ir šitas ciklas gali kartotis iki tol, kol pasiekiamas palaiminga būsena. Šis iš Rytų atkeliavęs tikėjimas yra svietimas krikščioniškajai sampratai apie vienkartinį gyvenimą žemėje ir būsimąjį gyvenimą anapus.

Krikščioniškai švenčiamos Vėlinės pažeria labai reikalingos šviesos, padedančios surasti kelią į amžinosios Tėvynės namus ir geriau suvokti apaštalo Pauliaus žodžius: „Man gyvenimas - tai Kristus, o mirtis - tik laimėjimas“ (Fil 1, 21). Per Krikšto paslaptį mes esame mirę su Kristumi, kad prisikeltume naujais žmonėmis gyvenimui, kurio niekas iš mūsų negalės atimti.

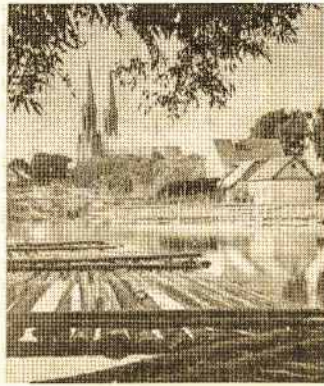
Per Vėlines melskimės drauge su šv. Pranciškum: „Tešlovina Tave, o Viešpatie, sesuo mūsų mirtis kūniškoji, kurios nė vienas gyvas žmogus išvengtų negali. Vargas tiems, kurie mirst sunkiose nuodėmėse, palaiminti tie, kuriuos ji ras ištikimus Tave švenčiausiajai valiai, nes antroji mirtis jiems nieko blogo neatneš“.

Visų šventųjų ir Vėlinių proga visiems linkniū dvasinės ramybės ir Kristaus šviesos.

Svajonės ir tikrovė prie Šventosios ir Anykštos krantų

kun. Kazimieras Ambrasas SJ

Nors Anykščių vardas, manoma, pirmąsyk paminėtas tikrai 1442 m., bet kai kurie istorikai tvirtina, jog šis miestas jau buvęs XIII a. Kas ne kas net mėgino čia ieškoti senosios Mindaugo pilies Vorutos, kurios vardą dabar turime pavadinimą ir nūn tebespausdinamą Lietuvos istorijos laikraštį. (Jo pirmojo puslapio viršuje užrašyta: „...O Mindaugas susiruošė ir sumanė sau nesikauti su jais atvirai, bet pasitraukė į pilį, vardu Vorutą...“ Iš Hipatijaus metraščio 1251 m. įrašo). Pirmoji katalikų bažnyčia, anot A. Miškinio, ant Šventosios krantų atsiradusi XV a. antroje pusėje, o dabartinė neogotinio stiliaus, su didingu priekiu, galingais tašyto akmens laiptais, raudonų plytų - statyta net visą dešimtmetį - 1899-1909 m. kelių dešimčių: pradžią kun. Ferdinando Ūselio, o po jo mirties kun. Juozo Vembrės ir galų gale užbaigta kan. Juozapo Norvilos, kurių dviejų kapai ligi šios dienos išlikę šventoriuje. Naująją bažnyčią 1914 gruodžio 8 d. pašventino vysk. Pranciškus Karevičius Mergelės Marijos ir tik vėliau ji buvo pervadinta šv. apaštalo evangelisto Mato vardu. Nūnai ši parapija priklauso Panevėžio vyskupijai. Įėjus į vidų pamatai, kad Anykščių bažnyčia tikrai erdvi ir garsi, nes per Motinos dieną iš Vilniaus atvažiavusio „Sakalų“ choro giedama giesmė skliste sklidu, aidėte aidėjo bažnyčios skliautais, o kunigo sakytas pamokslas irgi gerai buvo girdimas visoje didelėje bažnyčioje. Anykščiai šiandien pelyntai gali pasigirti ne tik tvarkingomis, švariomis gatvėmis, puošniais, pilnais žydinčių gėlių darželiais, savo turininga istorija, skaniu vynu, įžymiais rašytojais: vysk. A. Baranausku ir jo garsiąja klėtele, J. Bilionu ir „Laimės žiburium“, K. Sirvydu, A. Vienuolio, taip pat sporto kompleksu „Mindaugo karūna“, bet ir gražiu prie išnašios parapijinės bažnyčios išaugusiais skulptorių - A. Sakalausko sukurtu Antanui Baranauskui, P. Aleksandravičiaus A. Vienuolio, P. Kaziuo miesto globėjui šv. Jono Nepamuko paminklais, o svarbiausia - daugeliu nuoširdžių, mokslingų, išradingų, kūrybingų ir mielių žmonių. Vienas iš jų paminėtinas A. Baranausko ir A. Vienuolio-Žukausko memorialinio

Anykščiai

muziejaus direktorius Antanas Verbickas, kuris su savo negausiais darbuotojais ne tik surengia įvairių koncertų, vakarų, susitikimų, švenčių ir jubiliejų, kūrybiškų akimirų, ne tik sumaniai ir rūpestingai tvarko visą būrį muziejų, bet ir nestokoja naujų sumanymų, idant Anykščiai dar labiau skambėtų ne tik savo šlovinga praeitimi, bet ir būtų dar labiau įprasmiti, išgarsėti dabartimi. Štai lyg tarp kita ko, direktorius paduoda nedidelę, į vizitinę panašią kortelę, kurios vienoje pusėje - 2005 metų kalendorėlis, o kitoje - lakoniški paraginamieji žodžiai: „Statykite medinę pilį“. Kaip džugau, kad sumaniai nupieštame paveikslėlyje, tarsi kokiam miniatiūriniam makete - ant aukštesnės, medžiais ir nuožulniais priespilio pylimais ir krantais, nelyginant piliakalnio viršūnės - medinės sienomis ir mediniais gynybiniais kuorais - bokšteliais apsuptas nemažas plotas. Tokią anykštėnai galvoja turėti savo pilį Seimyniškių archeologiniame komplekse. Ši piliis, kaip rašo Nobertas Aleksaitis Anykščių krašto laikraštje „Šilėlis“ savo straipsnyje „Ateities kurorte prasidėjo turistinis sezonas“ (2005 m. balandžio 30 d., Nr. 34(289), p. 6), manoma, kad turėtų iškilti 2008 metais. Nežinau, ką tame pilies kieme anykštėnai galvoja statyti ar parodyti, bet aš pats jiems norėčiau čia štai ką pasiūlyti - įrengti visos Lietuvos -

miestų, uostamiesčių, bažnytkaimių, miestelių, upių, kaimų ir ežerų maketa, kad čionai atvažiavę ne tik lietuviai, bet ir užsieniečiai pamatytų, kaip vienoje atrodė visos mūsų gražus gimtasis kraštas su sostine, su keliais, senaisiais kaimais, savo kloniais, bažnytkaimiais, įdomiomis, senomis pilimis, unikaliais paminklais ir moderniais statiniais. Senosios medinės pilies tvoros būtų ne tik istorinė būtina detalė, bet kartu ir patikama apsauga nuo neprašytų godžių savųjų ar aklplėšiškių svečių. Tačiau jas reikėtų taip statyti, kad, sumanius tikrai įrengti tokį Lietuvos maketa, visą tą plotą būtų galima rudens, pavasario ir itin žiemos laikui uždengti koku nors laikinu ar nuolatinu ir praktišku stogu, kad klimatinės negandos ir permamos - lietūs, vėtros, sniegas ir ledai - nesugadintų tokio unikalaus muziejinio eksponato. Tai būtų ne tik visiems lietuviams puikus savo šalies veidrodis, prie kurio įgyvendinimo savo kursiniais ir diplominius darbus galėtų prisidėti įvairių aukštųjų mokyklų ir Dailės akademijos studentai, diplomantai, rąjonų ir apskričių architektai, bet tati būtų ne tik nauja, išradinga, akivaizdi, bet ir naudinga moksleiviams mokomoji priemonė, bet ir kokia nuostabi lankytna vieta, kuri kaip Kryžių kalnas skambėtų po visą pasaulį, nes Lietuva išties turi ką parodyti savajame krašte, bet, deja, tik dar ne visada sugeba savo darbštumą išgarsinti, išpopuliarinti ir taip sumaniai parodyti kaip tos šalys, kurios turi ir turėjo ilgą, seniai puoselėtą savo paveldo saugojimo ir, žinoma,

tokias dėkingas ir turtingas reklamos priemones. Jos, tos šalys, šimtmečiais buvo laisvos ir galėjo be jokių trukdžių, skaudžių istorinių kataklizmų puoselėti savo meną, istoriją, kultūrą ir amžius iš amžiaus rūpestingai, be savanaudžių kaimynų, grobikų ir ilgalaikių skaudžių okupacijų saugoti savo vertingiausius paminklus, tausoti brangias vietas ir prižiūrėti savo vertingiausius turtus, išradingai pagerbti savo nusipelnčius žmones, savo žemę, gamtą ir savo garbingą praeitį. Dar turime daug ko mokytis ir ne tik kuo skubiau pasivyti kultūringiausios Europos tautas, bet savo darbštumu, išradingumu ir sumanumu įrodyti visam pranašumą, kaip po II pasaulinio karo tati padarė vokiečiai - energingai ir sutartinai pakėlė savo kraštą iš griuvėsių ir skubiai atsistojo ant kojų. Tad ir mes turime kuo greičiau įrengti modernius poilsiviatus, kempingus, restoranus, aprūpinti miestus ir bažnytkaimius komunalinėmis ir higienos vietomis, įstaigomis, įrengti visus reikalingus savam ir atvykusiam iš svetur žmogui patogumus. Reikia manyti, kad visa mūsų šalis turi tapti muziejumi. Be Mosėdžio, kur kadaise išjuoktas gydytojas Intas, kai traktorais tempė akmenis iš laukų originaliam akmenų muziejui, į kurį, kaip pavyzdinį, net sovietmečiu plūsdavo kraštotyriminkai, turistai ir kiti žmonės iš visos sovietinės imperijos, kaip tėvo Stanislovo klebonija, kur buvo iš visur pritempta puodų, saulūčių, keptuvių ir išradingos metalo kalybos kryžiais papuoštos kapinės, kaip senovinis Trakų ansamblis, jau gal šiek tiek pamiršti Baubliai ar garsioji nūnai ir dabar daugelio lankoma Orvydų sodyba, taip ir Anykščiai ateityje pasipuot dar ne viena unikalia lietuviškąja Meka, kuri parodytų, kaip lietuviai moka dirbti, sumanyti ir kitiems parodyti savo krašto grožį, savo darbštumą ir kūrybiškumą.

NEPLANUOTAS PATIKRINIMAS VISAIS LYGIAIS

Edmundas SIMANAITIS

Jau rimsta žiniasklaidos susidomėjimas formaliai pasibaigus Rusijos karo lėktuvo SU-27 sudužusio Šakių rajone tyrimo istorija. Panašios (ne tyčinės) avarijos pasitaiko visose pasaulio armijose ir nėra laikomos išskirtiniu įvykiu. KAM specialistai ištyrė avarijos priežastis ir jos paskelbtos. Kiekviena ekstremali situacija, krizė patikrina visų sistemų ir grandžių darbą, o taip pat ir pareigūnų dalykines, pilietines, moralines savybes. Šis incidentas vertintinas kaip neplanuota, bet labai efektyvi revizija visais lygiais: krašto apsaugos sistemų, Vyriausybės, nacionalinės diplomatijos, Seimo ir net NATO. Apie visa tai bus dar ilgiai diskutuojama valstybininkų, politikų, kariškių. Kitaiip ir būti negali. Be abejonės bus padarytos ir švados. Reikia tikėtis apie jas sužinos ir plačioji visuomenė.

[Antilietuviškos propagandos tikslas]

Tačiau yra keletas momentų apie kuriuos vengiama plačiau kalbėti ir kurie yra neabejotinai aktualūs sovietinio okupanto represijas, persekiojimus, patyčias ir žmogiškojo orumo niekiam patyrusiems tautiečiams. Pirmiausia apie antilietuvišką, piktos dezinformacijos, patyčių, net grasinimų kampaniją Rusijos žiniasklaidoje.

Savo metu buvau pavartojęs terminą *purvasklaida*, visai nežinodamas, kad šio naujadarą autorius buvo, pasak jo paties prisipažinimo, Kovo 11-osios Akto signataras Algirdas Patackas. Neapsiversdavu liežuvisi ištarti *žiniasklaida*, kai būdavo skleidžiama akivaizdi dezinformacija ar tiesiog

pilamas purvas - ant asmens ar juodinama atsitikusių valstybės institucija, pavyzdžiui, kariuomenė. Žinių ir purvo maišalėnė veikia visuomenės nuomonę žymiai efektyviau, nei dezinformacijos ar tieskumo melo skleidimas. Toks, sovietmečiu „klasine neapykanta“, o mūsų dienomis tariamai „antirusiška propaganda“ pastiprintas, jovalas yra ypač paveikus neišrankiam ar nelabai susigaudančiam informacijos vartotojui.

[Generolams buvo gėda prisipažinti]

Kremliai pavaldūs ruporai pasismagindami porą savaitių varė piktą, antilietuvišką propagandą. Avariją patyręs rusų lakūnas paleistas iš namų arešto ir išvyko namo. Gal pagal užduotį, gal iš baimės, o gal šoko būsenos paveiktas lakūnas keitė parodymus. Rusijos generolai painiojosi ir melavo, vengdami sakyti tiesą ir nepateikdami tyrimo komisijai duomenų, ne dėlto, kad jų neturėjo. Anaiptol, jie žinojo iki smulkmenų visas nevykėliško skrydžio aplinkybes, arba apie jas puikiai nutuokė. Labai nemalonu rusų generolams buvo nežinoti kokios „karinės paslaptys“ pateko į NATO valstybės rankas.

Tačiau pati didžiausia gėda buvo prisipažinti, kad skrydžių organizavimas ir valdymas nemokėliškas ir visiškai neatsakingas, kad kartu skrendantys kariniai lėktuvai nesugeba palaikyti tarpusavyje patikimo ryšio ir dėl to raketomis apšaukė naiktuvus gali nuklysti nuo saviškių, kaip užkaušęs grybautojas miškelyje nuo grupės, kad išgirtasis „geriausias pasaulyje“ naiktuvus nukrenta ir sudūžta svetimoje teritorijoje nepašautas, o neva pritrūkęs degalų...

[Sovietmečio mastysena neišnyko] Išgalvotais kaltinimais Lietuvos Respublikai, patyčiomis ir neteisėtiais reikalavimais buvo net smaguriaujama.

(Nukelta į 3-ą psl.)

Laisvė ir Dekalogas

(Atkelta iš 1-o psl.)

Dekaloga, ne kad apribotų žmogaus laisvę, bet kad jį išlaisvintų. Įsakymai nežudyk, nevok, neištvirkauk ir kt. Yra skirti padėti žmogui laisvę panaudoti gėriui ir kūrybai, be ne griovimui. Todėl labai gaila, kad daugumoje Lietuvos politinių partijų programų nieko nekalbama nei apie Dekalogą, nei apie visuomenės moralinį ugdymą. Kaip patikėti, kad žmonės, kurie ryžtasi vadovauti politiniam,

ekonominiam ir kultūriniam šalies gyvenimui įvykdys savo pažadus, jeigu jie nepripažįsta Dievo įsakymų ir vidujai yra pavergti godumo, kūniškumo, puikiybės ir nepakantumo kitaip mąstantiems?

Turbūt dar ilgas mūsų kelias į visišką laisvę, tačiau turėkime drąsos juo eiti. Apaštalas Paulius ragina: „Kristus mus išvadavo, kad būtume laisvi. Tad stovėkite tvirtai ir nesiduokite vėl įinkomi į vergystės jungą“.

TĖVIŠKĖS AIDAI

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031. Tel. 9376 7355.

Published by the Australian Lithuanian Catholic Federation

LEIDŽIA AUSTRALIJOS LIETUVIŲ KATALIKŲ FEDERACIJA

Redaktorė Marija Geštautienė, email: mgestautas@hotmail.com

Prenumeratos kaina metams Australijoje \$45 dol., Europoje ir Amerikoje paprastu ir oro paštu \$90 Aust. dolerių. Atskiras numeris \$1-50. Skelbimai už skilties vieną cm. \$3. Užuojautos ir padėkos nuo \$20. Nuolatiniams skelbėjams daroma nuolaida. Už skelbimų ir pasirašytų straipsnių turinį neatsakome. Redakcija korespondencijas trumpina ir taiso savo nuožiūra.

ŽVILGSNIS Į ATEITĮ

dr. Jonas KUNCA, M.D.

Praeities, kaip ir Brežnevo laikų, nesugrąžinsim. Iš jos galim tik pasimokyti. Mums svarbu dabar pagerinti gyventojų ekonominę ir dvasinę gerovę. Betgi tai darydami negalime neatsižvelgti į mūsų elgesio pasekmes šalies ateičiai, prie kurios verta sustoti.

Globalinis atšilimas jau prasidėjo su ašigalių ledynų pagreitėjusiu tirpimu, sausrom, potvyniais ir padažnėjusiom vėtrm. Nežiūrint daugumo tyrinėtojų tvirtinimų, kad čia kaltas atmosferos užteršimas, kuris vyksta deginant naftą, dujas ir anglį, pasaulio kai kurie vadai delsia imtis priemonių šio proceso apstabdymui. Mat tai sumažintų imonių pelną. Gana naivus pasiteisinimas. Siekdami vis, didesnio pasipelnymo, galime priėti prie katastrofos. Tai rimčiausia mūsų planetos problema, kurią galėtume išspręsti, bet to nedarome.

Šiuo metu žemėje gyvena 6 mlrd žmonių susigrupavę į maždaug 170 valstybių. Tarp jų, o dažnai jų viduje, kyla konfliktai, kuriuos turėtų spręsti JTO. Bet ji veikia pagal 1945 nuostatus. Gi padėtis per tuos 60 metų yra visai pasikeitusi. Pati JTO mėgimo reformuoti. Buvo suplanuota priimti į Saugumo Tarybą Japoniją, Vokietiją, Braziliją, Indiją ir dar kurią nors Afrikos žemyno valstybę. Reformos numatė aiškiau apibrėžti jėgos vartojimą ir įsteigti tarptautinį karo nusikaltimų teismą bei padidinti paramą nuskurdusioms šalims. JAV atstovas John Bolton, pasipriešino minėtom reformom. Visuotinis JTO narių suvažiavimas taip ir baigėsi vien lakoniška rezoliucija. Pasaulis kol kas liko be tvirtos vadovybės.

Po teroristų užpuolio Niujorke ir Pentagone JAV vadai, vietoj pagalvoti apie to įvykio priežastis, nutarė pradėti globalinį karą prieš terorizmą okupuodami čia nieko dėta nepriklausomą valstybę - Iraką. Tuo sukūrė visą musulmonų pasaulį prieš save ir bendrai prieš Vakarų, kurie dalinai prisidėjo prie tos intervencijos. Terorizmas prasidėjo dėl dėsimo teisingai išspręsti Palestinos konfliktą grąžinant arabams jų 1967 m. okupuotas žemes kaip reikalavo JTO rezoliucija. Irako karas prisidėjo ir prie naftos kainų kilimo, nes sumažėjo jos eksportavimas toje šalyje. Iš vis naftos ištekliai mažėja, o paklausa didėja. Panašaus į naftą ir dujas kito energijos šaltinio neturime. Taigi čia dar viena globalinė problema.

Europiečiai sumišo po neigiamų rezultatų dėl ES konstitucijos

referendumų Prancūzijoje ir Olandijoje. Bet atrodo, kad jie apsigalvoję supras Europos vienybės būtinumą, ir ta problema bus nesunkiai išspręsta.

Mums rūpi Lietuvos ateitis tokiame sumišusiam pasaulyje. Dėl klimato atšilimo mūsų šalis per daug bene nenukentės dėl jos geografinės padėties. Pakilusi naftos kaina pabrangins industrijos, žemės ūkio ir transporto išlaidas. Taigi infliacija mus palies, tik kiek vėliau negu vakarinę ES dalį. Terorizmo, kaip rodo patirtis, vien jėga nebūs galima nugalėti. Teks šalinti ir jį sukėlusias priežastis Irake, Palestinoje ir JAV politikoje, kuri dar tebėra šališka ir neracionali. Lai tą klausimą sprendžia tie, kurie jį sukėlė. Tvirta JTO yra visiems, ypač mums reikalinga. Ją privalom remti per ES.

Lietuvos saugumas oficialiai priklauso nuo NATO efektyvumo. Bet tikrumoje mums reikėtų stipresnių ir geriau ginkluotų savų pajėgų, kad nors laikinai atremti netikėtą užpuolimą, kol NATO ateis mums padėti. Dėl to būtų naudinga paruošti bent 40.000 rezervistų tokiame atveju. Rusija gauna iš naftos ir dujų eksperto virš 120 mlrd dolerių per metus. Geroji to pusė - ji galės pirkti daugiau mūsų produktų. Kiek tamsesnė pusė, tai kad su tokiu Rusija ES sieks palaikyti draugiškus santykius. O tai gali eiti Baltijos valstybių saugumo sąskaiton. Tikėkim, kad taip neatsitiks...

Nežiūrint laikino Rusijos ekonominio pakilimo, vargu ji spės sustiprėti prieš baigiantis jos naftai ir dujom, atseit per ateinančius 20-30 metų, dėl korupcijos, netvarkos, sovietinės galvosenos ir alkoholizmo. Tokia ji vargu mums bus pavojinga.

Vyriausybė nėra populiari. Deja nėra kuo ją pakeisti. Geras ženklas yra jau dirbantis Seimo Audito Komitetas, kuris tiria vyriausybės darbą ir mažina korupciją. Švietimo sistemos reforma turbūt nėra sėkminga, nes 80% baigiančių gimnaziją turi eiti pas tuos pačius mokytojus, kad juos paruoštų egzaminams, aišku, už užmokestį. Visą suglaudus, galima tikėtis, kad bent artimieji 20 metų bus mums palankūs, jei tik bent kiek pasistengsime.

Straipsnyje dr. J. Kuncos, M.D. „Europiečiai“ per neatidumą įsivėlė klaidą. Reikia skaityti: Europos žemynė gyvena apie 500 mln. žmonių. Toliau kaip tekste. Autorių atsiprašome.

Redakcija

NEPLANUOTAS PATIKRINIMAS VISAIS LYGIAIS

(Atkelta iš 2-o psl.)

Tokią propagandos kryptį nesunku paaiškinti trumpu ekskursu į okupacijos periodo patirtį.

Kas nutiko, kad "vyresnysis brolišk" jėga "priglobęs" "mažesnį brolišką" ir žiauriai jį kamavęs pusę amžiaus, nenustodamas taukšti pasauliui apie brolišką meilę į geležinį narvą suvarytom "broliškoms" tautomis, staiga prarado istorinės atminties paradinę iškabą? Juk po sovietų imperijos subyrėjimo, Rusija negaišiodama pasiskelbė Sovietų sąjungos teisių, pareigų ir atsakomybės perėmėja. Šie trys dėmenys sudaro nedalomą visumą. Kitaip nebūna ir būti negali, nors nusikaltėlių pasauliui būdinga išsisukinėti nuo atsakomybės. Nenuostabu, kad narvo prievaizdas ištrūkusiems į laisvę meilės ar draugiškumo niekada neįjautė ir neįjaucia.

[Vadovavautasi nacionaline ir tarptautine teise]

Sovietmečiu jokia tuometinė Lietuvos vyriausybė ar kita valdžios institucija nebūtų išdrįsusi be Maskvos leidimo net pyptelti apie septynis metrus

į žemę įsmigusį naikintuvą. Dabar Lietuvos Respublikos aukštieji pareigūnai ir sudarytos įvykio tyrimo komisijos savarankiškai, remdamosios nacionalinės ir tarptautinės teisės normomis, o ne Kremliaus nurodymais, ištyrė visas aplinkybes, nepaisydamos trukdymų iš Rusijos pusės. Normalus maskviškės nomenklatūros šulas ar šuliokas, jau nekalbant apie karingojo generaliteto atstovus, nepamiršęs sovietmečio papročius, negali nepiktinti "nykštukinės Lietuvos" įžulumu veikti savarankiškai. Prisiminimai apie "vyresniojo brolio" statusą ir "lygiateisių" jaunesnių broliukų teises "broliškoje" pavergtų tautų šeimoje neišnyko, o ir ne kažin kiek apsilpo.

Tokio supratimo šaknys eina iš carų epochos. Pakanka prisiminti komunizmo klasiko ir "tautų vado" Stalino sparnuotą ištarą: "Kiek divizijų turi Vatikanas?" Taigi, divizijų skaičiumi negali pasigirti nei Vatikanas, nei Lietuva, nei Islandija, nei Norvegija, o jei taip, tai ar verta su tokiomis nykštukėmis terlentis kokiose nors derybose? Liuksemburgo efektas! Kremliuje dar iki šiol nesuvoktas. Tai ateities klausimas bene pats aktualiausias Europai.

Demokratija

Elena Bulienė, B.A.

Žmonija ("populiacija") yra labai įdomi savo įvairumais, turtinga išmanumais ir neapsakomai gajai savo kūrybinėmis galiomis. Užtai, jos galingumo bijodami, valdovai išleidinėdavo ne žmonėms, bet sau patiems palankius įstatymus. Tą patį daro ir modernios valstybės, nes tarp žmonių išlaikyti teisybę galima tik valdžios supratu teisingumu. Užtai žmonės ir šiandien yra vartojamas posakis "Kieno galia, to ir valia". Vienok, retas suvokia, kad taip šnekant yra dūsaujama, kad valdiškame teisingume yra nepaisoma dorovės. Todėl kiekvienas nenuovokus aimanuotojas nedvejodamas sutinka toliau kentėti, nes jo gyvasčiai dar neatėjo galas...

Kaip šiandien, taip ir tūkstanmetiniais amžiais, žmonės nežinojo kodėl istorija taip vystėsi, tad nutarė, kad tokia yra dangaus valia, visai nenuotokdami nei savo galingumo, nei tokio galingumo pradų... nors tūkstančių tūkstančiais dėjo galvas, kad jų karalius būtų apsaugotas jų krauju ir ašaromis. Na, ir kai karalių stalas būdavo geresnias patiekalais apkrautas, geresni trupiniai nubyrėdavo ir žmonėms nuo jo stalo. Kaip šiandien, taip ir anuomet, žmonija nesuprato kas dedasi, kai ant valdžios stalo atsiradavo įmantrūs suplanavimai; o žiūrėdama kas rutuliojasi gyvenime, maišė godžiuosius su teisingaisiais, plėčrūnus su kūrėjais, švaistūnus su rimtaisiais, ir vis klausėsi, ką kiti kalba.

Ar galima, neigti, kad valdžios neišsilaiko žmonių valia? Tegū ta valia pasireiškia nuolankumu, nesąmoningumu, vadais pasitikėjimu, neišsiauklėjimu, baimėmis ir murmėjimais, visgi, net ir netinkamiausios valdžios laikosi su žmonių sutikimu. Puikiais tokio sutikimo pavyzdžiais gali būti nacionalsocialistinė Vokietija su kapitalistine ekonomija paremta, buvusi Sovietų Sąjunga. Mūsų pačių "ekonominis išganytoju" yra kapitalizmas, pajungias visas galvas - "kapas" - per darbštumą išsikeisti į pinigus. Na, ar mes nesutinkam su šia ūkine sąranga? Ar mes nelaiduojam mūsų valdžios mums užkraunamų naščių sėkmingumo? Ar už tokius niekadėjus nebalsuojam? Vadinasi, aiškiai turim suvokti, kad mes, piliečiai, išlaikom savo valdžias net ir tais atvejais, kai savo valdžių nemylim.

Iš tikrųjų, esamoji liaudies - tautos ūkinė ir teisinė padėtis yra visų gyventojų uždėtis. Todėl kas mums rūpi - tą turime, o ko nesuprantam - to trūksta. Juk valdžioje taip pat sėdi žmonės su savais supratimais ir nesupratimais, tiesa? O ar karaliai nebuvo žmonės? Su šitokiomis tikrovėmis liaudys seniai buvo susitaikę, užtai įsivedė papročius, tikybas, autoritetus, statusus, luomus, rangus, būdus, priemones ir gentines santvarkas. O, galiausiai, jau mūsų dienomis, sutiko

Demokratinė Rusija - saugi Europa! Imperinis požiūris į nepriklausomas valstybes, negalinčias pasigirti militariniais raumenimis, skatina jas jungtis į kolektyvinės gynybos organizacijas.

[Nesveiko solidarumo šešėlis]

Dar viena aktualija. Lietuvos karinių oro pajėgų vadas plk. Jono Marcinkus buvo staigiai nušalintas nuo einaujų pareigų ir atleistas iš kariuomenės. Šia pastaba nemėginama kaip nors kvestionuoti nei aukšto rango karininko atleidimo motyvus, nei kitas aplinkybes. Domintų visai kitas aspektas. J. Marcinkus vos prieš metus buvo paskirtas eiti šias pareigas. Jis karinius mokslus baigė Sovietijoje. Tarnaudamas Lietuvos kariuomenėje turėjo rimtų nemalonių dėl polinkio išgėrinėti ir karininko etikos pažeidimų. Šitai buvo gerai žinoma Krašto apsaugos sistemos vadovams. Ar pakankamai atsakingai buvo domėtasi kandidato į aukštuosius

priimti ideologines politikas ir politines partijas naujomis pagalininkėmis, idant ir jos kuo nors pasitarnautų visuomeninių darbų pasidalinime. Deja, vietoj suvedusios savo gabiuosius darbštuolius bendrų valstybinių uždavinių įgyvendinimui, ideologijos išsiirutuliojo į susipriešinusias politines deives ir supriešino žmones liaudinėse tapatybėse.

Ideologijų siautėjime dabartinis demokratijos supratimas yra su labai numukusia dorove - protiniu ir dvasiniu šventumo dingimu. Negalvokim, kad šventumas priklausio tik dievatikiams. Šventumas yra aukščiausias tiesumo, teisingumo ir šviesumo laipsnis. Šventumas mažų mažiausiai yra nesusetipimas apgaulėmis, sukčiavimais, skaudinimais, paniekomis ir panašiai. Šventumas yra žmoniškumo ir garbingumo pamatas. Liaudinė žmonių valia - tikroji demokratija - visuomet stovi už šitokį vadų, viršininkų ir visuomenininkų nesusitęptinumą vadovybėse.

Demokratinėje sąvokoje siejasi žmonių galios, jų sąmoningumas, valia ir teisės sulgi savo pažiūromis valdytis - kratinė... „krašto einos“ papročiais užlaikyti įsivaizduojamą visuomeninę ir bendruomeninę gerovę. Bet dabar po demokratijos sąvoka ideologijos pakio pasileidimus - laisvės neklausyti; ligutinių dirbalų ir filosofijų vartojimą; įstatymų laužymą; politikų melavimą rinkimuose piliečiams; net svetimo turto geidimas paviduro ekonominiu gudrumu. Šiandien, ideologinės demokratijos vardu jau galima eiti kitiems gyvastis atimti! Tuo tarpu doritumas neigia visas šitokias „žmogaus laisvių teises“. Visuotinio teisingumo sistema tokios „laisvės“ elgsenas laiko niekšybės pasireiškimu. Užtai žmonės, būdami galvojančiais tvariniais, iš neteisėbių ir skausmo pajėgia nupinti išsigelbėjimo vilties giją, ir karts nuo karto, leiddami susikaupti neišbrendamoms blogybėms, priverčia savo viršininkus arba keisti politines ir ekonomines eigas, arba krasti perversmuose.

Visa, ką šiandieninės ideologijos pradėjo išdarinėti su liaudžių tikėjimais, suprasime tik po daugelio šimtmečių skaitydami istoriją, visai taip, kaip šiandien skaitome ir aiškinamės apie Babilonijos, Egipto ir Romos imperijų tikybinės bei politinės nuotrupas. Deja, šiandien gyvenantiems jau bus per vėlu, nes dabar geriam kartybių taure, kurią, galbūt, savo protingume būtume galėję išvengti gerti... Juk mes, eiliniai žmonės, esame žemiškosios galybės pranokėjai!

vadus biografija ir dalykinėmis bei moralinėmis savybėmis prieš paskiriant jį tas pareigas eiti?

O mėginimas "išgelbėti prasiženglio veidą" ar nerodo, kad sovietų karininkijoje praktikuojamos nesveiko solidarumo tradicijos ir Lietuvos kariuomenėje gyvos? Nenuostabu, kad ginkluoto pasipriešinimo dalyviams-Lietuvos kariams savanoriams kyla visiškai konkretus klausimas: ar SU-27 avarijos istorija nemeta šešėlio Lietuvos kariuomenės karininkams, išėjusiems mokslus sovietų karinėse mokyklose, karininko etikos ir, galbūt, lojalumo Lietuvos valstybei prasme?

(Footnotes)

¹ -Liuksemburgas, įsispraudęs tarp dviejų Europos ekonominių ir karinių galybių - Prancūzijos ir Vokietijos, jaučiasi absoliučiai saugus. Kodėl?

GEELONG'O LIETUVIŲ SENJORŲ SKAUTŲ 'ŽIDINIO' METINĖ SUEIGA.

Metinė sueiga įvyko liepos 17, 2005, 1 val. p.p. Pettit Park, Lietuvių Namuose. Dalyvavo 29 židiniečiai.

Sueiga pradėjo tėvūnas s. Liudas Bungarda, iškilmingai atsisveikindamas su atvykusiais. Tylos minute buvo prisiminti ir pagerbti mirusieji židiniečiai. Į prezidentumą pirmininkauti pakviėtė brolių Kajetoną Starinską ir sekretoriauti sesė Stasė Lipšienė. Vedantysis perskaitė pateiktą darbotvarkę, kuri susirinkusiųjų buvo priimta ir patvirtinta. Į mandatų komisiją viešu balsavimu buvo išrinkti sesė Ancelė Volodkienė, brolis Petras Papreckas ir s. Vytautas Mačiulis.

Pračių metų sueigos protokolą perskaitė brolis Rimas Mikėnas. Sekė pranešimai. Tėvūno pranešimą perskaitė pats tėvūnas brolis Liudas. Metų bėgyje židiniečiai turėjo septynias sueigas, tris iškylas, kuriose aplankė vyvines, nuvažiavo į koncertą Melbourne ir važiavo grybauti. Per Atvelykį suruošė margučių ridenimą Lietuvių namuose. Per Motinos Dienos minėjimą broliai židiniečiai virė pietus. Labai sėkmingai suruošė Spaudos Atgavimo

Nauja valdyba, iš k: R. Mikėnas, N. Bratan ir L. Bungarda

100 metų jubiliejų. Baigdamas padėjo jo vadovybės nariams, kancleriu Vytautui Bindokui ir kasininkei sesei Nijolėi Bratan už glaudų bendradarbiavimą ir aktyvumą židinio darbe. Sveikindamas šiuo būdu prisidėjo prie Židinio parengimų. Kasininkės pranešimą perskaitė sesė Nijolė, pasidžiaugdama, kad kasa dar nėra tuščia.

Revizijos Komisijos patikrinimo aktą perskaitė, Revizijos komisijos narė sesė Dana Rafferty, pranešdama, kad kasos knyga buvo vedama labai tvarkingai.

Pračių metų protokolą, bei visi pranešimai, susirinkusiųjų buvo vienbalsiai priimti ir patvirtinti.

Sekė naujos vadovybės rinkimai. Buvo pasiūlyta, kad buvusi vadovybė dar pasiliktų sekančių metų kadencijai, bet buvusiam ilgamečiui kancleriui, broliui Vytautui Bindokui nekandidatuojant, į jo vietą buvo išrinktas brolis Rimas Mikėnas perimdamas kanclerio pareigas. s. Liudas Bungarda - tėvūnas ir Nijolė Bratan-kasininkė.

Per diskusijas ir sumanymus buvo pasiūlyta vykti į *Mornington Peninsula* vyvines su nakyne. Surošyti iškylos į *Ottways Hanging Walk*, *Serendip Sanctuary* ir į Melbourne *Dainos Sambūrio* koncertą. Buvo pasiūlymas padaryti sueigas įdomesniais su žaidimais, dainomis ir skaitymais.

Neatsiradus daugiau diskusijų, vedantysis padėjo visiems atsilankiusiems, palinkėjo naujai vadovybei sėkmės ir pakviėtė sueigos pabaigai sugiedoti tradicinę *Lietuva Brangi*. Po sueigos, visi buvo pakviesti kavutei ir užkandžiams.

Brolis Kaja.

Adelaidės Lietuvių Katalikių Moterų Draugijos Visuotinis Susirinkimas

Elena VARNIENĖ

Nuo pat į Australiją atvykimo dienos, lietuviai daugumoje vienijosi, kūrė organizacijas, dalinosi savo įsikūrimo rūpesčiais ir padėjo savo artimui. Tad kiekvienos organizacijos darbai mūsų gyvenime turi didelės reikšmės. Adelaidės Lietuvių Katalikių Moterų Draugija jau 45 metai, kaip intensyviai darbuojasi, pagelbėdama ir Australijoje ir Lietuvoje esančioms institucijoms ir pavieniems asmenims.

Susirinkimas įvyko 2005.10.2, Lietuvių Katalikų Centre, kurį atidarė organizacijos pirmininkė Salomėja Vasiliauskienė trumpu žodžiu pasveikindama visus atvykusius. Susirinkimui pirmininkauti pakviėtė Teresė Gasiūnienė, sekretoriauti - Zinaida Vencienė. Kun. Klebonui J. Petraičiui sukalbėjus maldą, T. Gasiūnienės energingas pasveikinimas „Garbė Jėzui Kristui“ ir dienotvarkės perskaitymas žadėjo vaisingą susirinkimą.

Pračių metų ilgoką protokolą perskaitė Z. Vencienė. Kun. J. Petraičiui, tik grįžęs iš kunigų rekolekcijos, gan pakilioje nuotaikoje papasakojo savo įspūdžius ir padėjo draugijai už visus jų darbus, nes jo žodžiais- be jų negalėtume gyvuoti. Mes

visi tarnaujam Dievui per savo artimą - tarnaujam artimui - tarnaujam Dievui“. Siūlė visom tapti misijonierėmis, nebijoti kritikos ir antipatijos ir drąsiai priimti nedateklus.

Atėjus laikui išrinkti mandatų komisiją, pasiūlytos kandidatės - Saulėnė Pusedriėnė ir Rusnė Kubilienė visų plojimu buvo priimtos.

Sekė pirmininkės S. Vasiliauskienės pranešimas. Pirmininkė labai pasidžiaugė praėjusių metų veikla, nes valdyba buvo labai vieninga ir drausminga, tad ir dirbti buvo lengva. Pošėdžiaudamos kas mėnesį, turėjo progos visą pramatytą veiklą gerai aptarti. Šįmet parapijoje vyko didelis remontas, tad ir moterim buvo uždėtas krūvis - išvalyti ir sutvarkyti antrame aukšte

Pabaltiečių koncertas

Estų mišrus choras

Koncertas įvyko spalio 9 d. Altonoje Suomų Klube.

Jaukioje salėje prie stalų tuščių vietų nebuvo. Tarp žiūrovų išryškėjo keturių tautybių tautiniai rūbai.

Malonu buvo stebėti malonius, besišypsančius veidus nusiteikusius dainai, šokiui, plojimams.

Šį koncertą pradėjo, kaip pridera šeiminkams - suomiai. Solistė Jaana Puronpa gražiai padainavo. Toliau sekė suomių choras - *Spirit of Finland*, vadovaujant Hilja Toom. Suomius pakeitė estai. Mišrus choras atliko keletą dainų su dirigente Ausma Taves, o folkloro šokių grupė *Autumn flowers* pašoko du šokius.

Šaunus jaunimo latvių choras *Daina*, vadovaujamas jauno energingo dirigento Roberts Atvars puikiai padainavo "Janu nakti neguleju" ir "Kur tu skriesi, vanadzini". Toliau pašoko tautinių šokių grupė *Retentis*.

Kalbėjo suomių bendruomenės pirmininkas Jori Tossavainen, kviesdamas visus pasivašinti ir linksmai pabendrauti jų klube.

Pertraukos metu vyko pokalbiai prie taurės vyno, kavos ar arbatos

puodelio, tautiniais užkandėliais bei pyragėliais.

Antrą dalį pradėjo estė Hilja Toom padainuodama keletą dainų. Po to sekė Melbourne *Dainos Sambūrio* pasirodymas. Mūsų dirigentė Rita Mačiulaitienė trumpai supažindino su dainų prasme. Rolandas Imbrasas akompanavo chorui ir *Tembro* duetui. Solistės B. Kymantienė ir R. Mačiulaitienė atliko dvi dainas. Žiūrovai buvo sužavėti dueto atlikimu, o audringais ilgai trunkančiais plojimais buvo išprašytos pakartoti Algimanto Baltakio "*Ilgasio daina*" (*Pušėlė*).

Šį nuotakingą Baltijos šalių koncertą užbaigė šeiminkai suomių - dainomis ir šokiais. Suomų ateitis - mažosios sesutės Elina ir Heidi Puronpa atliko nuotaikingą dainelę.

Folklorinė šokių grupė pašoko tris šokius. Mokytoja Sinikka Makela. Nežiūrint brandaus amžiaus poros šoko nuotaikingai ir jaunatviškai, o žiūrovai atsidėkodami plojo į šokių taktą.

Dėkojame Suomų bendruomenei suruošusiai bei pakvietusiai į šį Pabaltijo šalių renginį, Australijoje esančių bendruomenių, dainos ir šokių mylėtojų.

Marija Geštaitienė
Z. Prašmutaitė ir V. Savicko nuotraukos

Melbourn "Dainos Sambūris" choras, diriguoja Rita Mačiulaitienė

Dalis melbourniečių linksminasi prie suomių suruoštų vaišių

esamus išnuomojamus kambarius, o ir savo viso turto pertvarkymas užėmė daug laiko.

Pelenų dieną visiems parapijiečiams buvo paruošti ir servuojami pietūs ir suruošta didžiulė loterija. Palinksmo ir savo tautiečius, suruošdamos įdomų šūpinį. Kaip ir kiekvienais metais, Katalikių Moterų Draugija dalyvauja Marijos garbei surengtoje daugiakultūrinėje procesijoje, tvarko mirusiųjų kunigų kapus, lanko ligonius, organizuoja maldos būrelius, tvarko ir palaiko švarą bažnyčioje, priima ir pavašina įvairius atvykusius svečius. Šįmet Lietuvių Katalikių Moterų Draugija Zolinėje atšventė savo 45 metų veiklą. Baigiant savo pranešimą, pirmininkė

padėjo visoms moterims nepriklausančioms draugijai, bei visokeriopa pagalba padedančioms, už jų didelį įnašą sėkminguose pagelbiniuose darbuose.

Pasakymuose, po pranešimo, S. Pusedriėnė šįmet pasigedo visų narių suėjimo ir pabendravimo, o taip pat pritarė E. Varnienėi, kad daugiau pajamų būtų skirta „Tėviškės Aidams“.

Iždininkės T. Gasiūnienės pranešime pajutome Draugijos darbų gausumą ir našumą - pajamos už ruošiamus įvairiomis progomis pietus, gedulingus paruošimus, parduodamas prieš Kalėdas plotkeles, loterijos, „Šūpinio“ pajamos visokeriopos aukos ir t.t.

(Nukelta į 5-ą psl.)

Melbourno Lietuvių Klubo Metinis Susirinkimas,

kuris įvyko 2005 m. rugsėjo 17 d., Lietuvių Namuose, konferencijų salėje apžvalga

Eglė RUDZINSKAITĖ

Susirinkimą, kaip ir pridera, atidarė Algis Kairaitis, Lietuvių Klubo pirmininkas. Jau pirmu sakiniu pirmininkas išklė valdybos narių perrinkimo klausimą, mat, dauguma pirmosios kartos valdybos narių savo kadencijas baigia ir jų vietas perima jau trečioji kartą. (Teisybės dėlei, reikia išsakyti, jog klubo valdybos darba dar kurį laiką tebedirbs senieji valdybos nariai, mat, neatsirado tam tinkamų kandidatų.

Taigi, pirmininkas A. Kairaitis savo metiniame pranešime apžvelgė, pirmiausiai, jau atliktus darbus. (Prieš keturis metus naujoji valdyba ėmėsi Klubu pastato taisymo ir atnaujinimo darbų, nes pastatas išties buvo gana apleistas - nebuvo kambario Klube kad vanduo nebūtų per prakiurusį stogą ir nevarvėtų per lubas, ar drėgmė nesisunktų per pamatus, gadindama jau nebe naujas Klubu sienas.)

Dabar Klubu pastatas iš esmės sutvarkytas. Tai pareikalavo žymiai didesnių išlaidų nei jų vidurkis per pastaruosius 25-erius metus - vidutiniškai po \$58,400 kasmet. (Palyginimui - anksčiau buvo išleidiama po \$41,870.) Klubas išties buvo labai varganame stovyje ir daug ką teko generaliai pertvarkyti.

Tačiau Klubu pirmosios kartos nariai vylėsi, jog atnaujinta bei jaukesnia aplinka gal pasiseks pritaukti daugiau jaunuomenės ir, tuo pačiu, pavyktų atgaivinti Klubą "įlieti šviežinio kraujo".

Toliau Klubu pirmininkas A. Kairaitis nuodugniai apžvelgė atliktus restauravimo darbus, nepamiršdamas paaiškinti kad viso to reikia ir kokios yra ateities realios perspektyvos.

Savo kalbos pabaigoje, pirmininkas nuoširdžiai padėkojo p. Rūtai Kemšytei, mūsų Klubu baro vedėjai, už visada malonų ir draugišką mūsų Klubu narių bei svečių aptarnavimą. Išskirtinis dėkui buvo skirtas Melbourno Socialinės Globos Moterų

Draugijos pirmininkei p. Jonei Žalkauskienei, o taip pat Melbourno Katalikių Moterų Draugijos pirmininkei p. Halinai Statkuvienai už jų įtemptą ir kruopštų darbą, maitinant Klubu svečius 2004-ųjų Lietuvių Dienų metu.

Pirmininkas padėjo ir savo kolegoms - valdybos nariams Zigmui Poškaičiui, Zigmui Augaičiui, dabartiniam vice-pirmininkui, Arūnui Skimbirauskui ir Andrew Meilūnui - už nuoširdų bendradarbiavimą bei nuolatinę paramą, o taip pat visiems kitiems, čia nepaminėtiems savo jėgomis puoselėjant mūsų visų Namus - Lietuvių Klubą.

Po pirmininko kalbos sekė Klubu išdininko Arūno Skimbirausko pranešimas su detalija nuveiktų darbų ir išleistų lėšų ataskaita.

Galiausiai, įvyko itin gyvi pasisakymai iš salės, tik ... nepavyko perrinkti valdybos, buvo nutarta sušaukti pakartotiną Lietuvių Klubu susirinkimą š.m. lapkričio mėnesyje 19 dieną.

Po įtemptų kalbų konferencijų salėje visi susirinkusieji buvo maloniai pakviesti į Klubu svetainę gausioms lietuviškomis vaišėms. Čia, prie kavos puodelio ar vyno taurės tęsėsi jau ne formalus, o draugiškas talso kaimynų pokalbis apie mūsų visų, lietuvių gyvenimiškus reikalus.

Ką gi, Klubas dar, ačiū Aukščiausiajam, dūžgia tarsi bičių avilys pavasary. Ir, reikia tikėtis, jog ne vieną kartą po savo pastoge būs ir glaus lietuvius!

Valio - mūsų šauniojo Klubu žmonėms!

Adelaidės Lietuvių Katalikių Moterų Draugijos Visuotinis Susirinkimas

(Atkelta iš 4-o psl.)

Nors šiųmetinis pelnas nėra per geriausias, bet revizijos komisijai (Z. Vencienė, A. Urnevičienė) patikrinus knygas, viskas rasta pilnoje tvarkoje ir pinigai yra laikomi „Talkoje“, viso \$14,233.43.

Maldos organizatorė Teresė Gasiūnienė nusiskundė, kad rožinio kalbėtojų būreliai siaurėja ir sekmadienio rožinio maldininkų yra didelis sumažėjimas, bet pasidžiaugė, kad „ratai dar sukasi“.

Mūsų bažnyčia šįmet puosė ir prižiūrėjo Z. Vencienė. Ji padėjo T. Gasiūnienėi už kasmetinę gyvų gėlių auką ir pareiškė, jog yra prašiusi Parapijos Tarybos nulatintės aukos gyvoms gėlėms pirkti. Z. Vencienė taip pat tvarko ir prižiūri bažnytinius rūbus.

Ligonius lanko Vingra Rupinskienė. Ir kadangi ji pati pasiūlė šią paslaugą atlikti, jai visas susirinkimas gausiu plojimu išreiškė padėką.

Pietus, kaip ir daugelį metų, organizuoja S. Vasiliauskienė ir sakėsi problemų neturinti.

Atėjus laikui rinkti naują valdybą, buvo atskleista senosios valdybos ar ji sutinkanti pasilikti. Dar vienai naujai narei Bronėi Niedzwiecki sutikus įeiti į valdybą, visa senoji valdyba sutiko padirbėti dar vienerius metus, kas buvo šiltai plojimais mieliai priimta.

Valdyba pareigomis pasiskirstė taip: pirmininkė - Salomėja Vasiliauskienė, vice-pirmininkė - Judita Nekrošienė, sekretorė - Elena Baltutienė, išdininkė - Teresė Gasiūnienė, parengimų vadovė - Stefa Čiplienė, jos padėjėjos - Jovita Vosylienė ir Bronė Niedzwiecki.

Dirbančios šalia valdybos: Zenaida Vencienė - altoriaus puošėja ir bažnytinių rūbų tvarkytoja, Vingra Rupinskienė - ligonių lankytoja ir Elena Varnienė - draugijos korespondentė.

Į Revizijos komisiją buvo išrinktos Zenaida Vencienė ir Elena Varnienė.

2005-02006 metams numatytas veiklos planas:

1. Altoriaus puošimas ir bažnytinių rūbų tvarkymas.
2. Sekmadieniais L.K. Centre pietų organizavimas.
3. Dr-jos metinės šventės „Žolinės“ suruošimas.
4. Telšių Kunigų Seminarijos ir Lietuvoje kun. H. Šulco „Vaikų sodybos“ rėmimas.
5. Lietuviškos katalikiškos spaudos rėmimas.
6. Ligonių lankymas ligoninėse ir senelių namuose.
7. Kultūriniai parengimai: Šiupynis, radijo valandėlės Šventos valandos, narių pabendraavimai.
8. Šv. Mišių auką už lietuvius, laidojamus iš mūsų bažnyčios.
9. Dr-jos narių mirties atveju - prie altoriaus - vėliava, tariamas žodis užuojauta šeimai, užprašomos Šv. Mišios, kalbamas rožinis.
10. Kiekvieno mėnesio pirmąjį šeštadienį užprašomos šv. Mišios už pašaukimus į dvasinį luomą ir už Lietuvos Bažnyčią. Po šv. Mišių kalbama rožinio dalis už Nepriklausomą Lietuvą ir nusidėjėlių atsitvertimą. Kas sekmadienį prieš 11 val. šv. Mišias kalbama rožinio dalis už pašaukimus į dvasinį luomą ir kitomis rūpinimomis intencijomis. Rožinio pravedimui įtraukiami visi parapijiečiai.
11. Pajamų šaltiniai: Popietės įvairiais tikslais, pietūs, loterijos, gedulingų pietų ruošimas.
12. Per Atvelykį melstis į Jėzaus Kristaus gailėstingumą.

Visoms valdybos narėms ir jų pagalbininkėms linkime tvirtos sveikatos, gražaus ryžto ir Dievo palaimos jų darbuose, nes numatytas veiklos planas pareikalau daug laiko ir jėgų.

GARBĖ JĖZUI KRISTUI.

Už nuopelnus kuriant ir stiprinant Lietuvos Respublikos krašto apsaugą
Antanas KRAMILIUS
apdovanojamas

Lietuvos kariuomenės kūrėjų savanorių medaliu.

Gediminas Kirkilas
Lietuvos Respublikos kašto apsaugos ministras

Šia proga sveikiname nuolatinį „Tėviškės Aidų“ korespondentą su šiuo apdovanojimu linkėdami sveikatos ir kūrybinės minties.
ALK Federacija ir Redakcija

Mama, kodėl man reikia eiti į lietuvių mokyklą?!

Aida Gogelytė

Kiek pasirinkimo laisvės duodame mūsų vaikams jų gyvenime?

Klausiamė jū, ar jie nori eiti į lietuvišką mokyklą? Ar jie nori eiti į australišką mokyklą? Ar jie nori valgyti daržoves? Ar jie nori valyti dantis ir eiti miegoti devintą valandą? Iš tiesų, jei leistume vaikams daryti tik tai, ką jie nori, greičiausiai jie neužilgo tiesiog žūtų. Net ir įstatymiškai suaugusieji atsako už savo vaikų elgesį iki tam tikro jų amžiaus. Laisvės ribos palaipsniui plečiasi kartu su pareigų kiekiu. Suaugęs žmogus turi daugiau laisvės, bet ir daug daugiau pareigų, atsakomybių. Ir net suaugusio žmogaus laisvė turi ribas, už kurių prasideda kažkieno kito laisvės teritorija. Mes visi tą žinome. Jei laikų to išmokysime ir savo vaikus, užaugę jie turės mažiau rūpesčių ir - didesnę harmoningo gyvenimo tikimybę.

Labiau už viską to ir trokštame - gražios ateities mūsų vaikams. Ateitį tą kuriame jau dabar, moraliu pavyzdžiu, teisingu savaikiu žodžiu, pasinaudodami ir Dievo duotu mums autoritetu. Su vaikais esame sąžiningi, nuoširdūs, kalbame draugiškai ir aiškiai - dėdami žodį kaip duonos kepalą ant stalo. Kad mažajam žmogui nereiktų abejoti ir spėlioti, kas čia guli - akmuo ar duona. Taip pat aiškiai pasakome, kad reikia laiku gultis, reikia išvalyti dantis, valgyti daržoves, eiti į mokyklą. Be jokios nevaikšingo dialogo galimybės. Yra daugybė gyvenimo sferų, kur vaikai neturi žodžio. Ir tai teisinga. Tėvai pasirenka už vaiką, kloja jam kelią, auklėja. Nes jei neauklėjamas vaikas mes akmenį ir užmuš žmogų, į kalėjimą sėsime mes, jo tėvai. Hiperbolė drastiška, bet ji padeda objektyviai pažvelgti į tėvų galią vaiko gyvenime. Vaiko veiksmus formuojame ir ribojame mes. Ne atvirksčiai. Mes nustatome, ką jis turi ir ko negali daryti,

nes esame mokyti, turime gyvenimo patirties, taigi, žinome, - kodėl.

Ką pasakyti, jei vaikas klausia, kodėl jam reikia eiti į lietuvių mokyklą? Galima pasakyti daug ką. Galima kalbėti apie tautinę tapatybę, apie praeitį, be kurios, kaip be atskaitos taško, negalima judėti pirmyn. Galima kalbėti apie žinias, kaip neatimamą turtą, kuris nesveria pečių. Galima kalbėti apie pasakišką Lietuvos grožį - geografinį, istorinį, folklorinį, literatūrinį, meninį, - kuriuo galima ir būtina didžiuotis. Galime kalbėti apie senelį ir močiutę ar trečios eilės tetą, kurie apsidžiaugę, gavę laišką, o susitikę būtinai norės apie viską kalbėtis. Lietuviškai. Galima kalbėti apie tai, kaip išsiplės vaiko akiratis, nes jis pažins ir galės palyginti dvi kultūras, pasisemti iš jų abiejų išminties ir gražiausių pasiekimų. Galima papasakoti apie vieną seniausių visoje Europoje Vilniaus Universitetą, kuriame studijuoti yra garbė. Galima kalbėti apie tai, kaip lietuvių kalba yra svarbi ir brangi mums asmeniškai, - dažnam vaikui tokios priežasties visiškai pakanka, nes jis mus myli. Galima pridurti, jog lietuvių tauta tyliai miršta, nes vis mažiau žmonių nori kalbėti lietuviškai.

Galima tiesiog pasakyti: "Eini į mokyklą ir tam, kad galėtum sužinoti, kodėl reikia eiti į mokyklą." Tačiau nereikia "pirkti" vaiko taškais atestata ar kokiais nors apdovanojimais, žadėti materialią naudą. Tai menkina krikščionišką, idėjinę pasaulėžiūrą, skurdina vaiko sielą ir ilgainiui atneša nepataisomą žalą jo asmenybei. Švariausias ir patikimiausias "argumentas" ir "instrumentas" auklėjant vaiką yra meilė. Įžiebkime meilę lietuvių kultūrai mūsų vaikų širdyse, ir mes laimėsime! Nes meilė nesibaigia.

Mūsų vaikai dar labai daug ko nežino. Jiems dar ilgai reikės mokytis. Todėl nebaisu, jei kol kas jie nežino, kodėl reikia mokytis ir lietuvių kalbos. Svarbu, kad jų tėvai tą žino.

Su nekantrumu ir meile laukiame nesibaigiančio ten ir naujų mokinių srauto!

DĖMESIO! DĖMESIO!

Susirūpinkime dėl lietuvių kalbos pamokų, Victorian School of Languages, Carlton. Mieli skaitytojai - paraginkite visus...

Jeigu vyresnėje klasėje neatsiras 5-ki mokiniai, tai ši klasė neišvengiamai uždarys. Tinkami mokiniai nuo 14 iki 99 metų amžiaus!

Registravimas vyksta jau dabar, visiems norintiems lankyti Lietuvių kalbos kursus, todėl kviečiame tai padaryti nedelsiant.

Dėl informacijos prašome kreiptis telefonu 9558-0686 Rasai Imbrasienėi.

ATTENTION* *ATTENTION

Pre-registration is now on for the Lithuanian language classes at the Victorian School of Languages, Princes Hill Secondary, Carlton - director, Venetia Kefalinos tel.9416-0641.

For details please ring teacher, Rasa Imbrasas on 9558 0686. The senior class needs five students aged from 14 yrs to adult to remain open for next year. **If a minimum of five students are not registered by November 19, 2005, then the senior Lithuanian language class for 2006 will be abolished!**

Ir sumainė žiedelius...

Teresė Elena Giedraitytė ir Jonas Rukšėnas priėmė santuokos sakramentą Šv. Kazimiero bažnyčioje Los Angeles, liepos 16-tą. Šv. Mišias aukojo kun. dr. Arvydas Petras Žygas su patarnautoja Aleksandra Habanek. Skaitytojų pareigas sąžiningai atliko Inga Chalizova, Elna Venckienė ir Aušra Venckutė. Jaunųjų pulke dalyvavo Teresytes sesuo Andrea Giedraitytė-Konstantinavičienė kaip vyriausia pamergė su pagalbininkėmis Tara Čelkiene ir Vilija Žemaitaityte. Be vyriausio pabrloio, Daniaus Kesmino dar dalyvavo kiti Jono draugai iš Australijos: Linas Šeikis ir Arūnas Bruožis. Atskrido visas būrys linksmų Jono draugų iš Australijos. Dalyvavo Jono geri draugai Gintas Kesminas, Romas Kesminas, Gintaras Šimkus ir Petras Šurna.

Teresė ir Jonas Rukšėnai

cut atvažiavo Teresytes teta Danutė Grajauskienė ir draugė Kristina Šerkšnienė. Dėdė ir krikštas tėvas Algimantas Giedraitis atvyko iš South Carolina. Algimantas su Giedre Venckiene nešė aukas.

Buvo ir kitų pagalbininkų. Aidan ir Eli Venckai atsakingai saugojo žiedus. Viktoras Ralys uoliai vargoninkavo, o Janina Čekanauskienė žavingai giedojo solo.

Nors jaunesji labai mėgsta Amerika, tuo tarpu jie žada gyventi Melbourne, Australijoje. Sveikinam šaunią lietuvišką porą!

Dr. Rolandas Giedraitis

dienomis nerandu laiko net pavalgyti, ir dar mažiau laiko virti. - Tadas kaip mat išdėstė savo reikalus.

- Bet ką tas turi bendro su mūsų vedyboms? - vis pikta, bariausiai ant jo. - Sykį apsisivesim, tu galėsi mane prižiūrėti ir atlikti kitus namų ruošos darbus. Bet kai aš gausiu inžinieriaus kvalifikaciją, tavo darbo dienos užsibaigys. Pasizadu, kad aš uždirbsiu pakankamai pinigų mums abiem, apsimokėti sąskaitas ir pragyvenimui, - apstulbus, klausiausi jo nerealų pažadų, nežinodama ką jis dar daugiau beįsagalvos.

Po tokio "biznio" kontrakto pasiūlymo, aš kurį laiką stovėjau išsižiojus, negalėdama prakalbėti. Jaučiausi suerzinta ir apgauta, neturėjusi romantiško meilės prisipažinimo su rožių puokšte ar nors šokolado dėže.

Tada pagalvojau, kad nežiūrint jo keisto pasipiršimo, jis prisipažino mylintis mane ir norintis vesti. Vėl, atsiminiau Ilmos ir Almos patarimą, ir mano pačios ilgėsi tapti jo žmona. Kurį laiką jaučiausi lyg pagauta, ir, apgalvojus kiekvieną žodį, aš pamažu jam atsakiau.

- Taip, aš tavę irgi myliu ir tekėsiu už tavęs. Ir taip, nesutrukdydami jo mokslams, mes nutarėm apsigyventi per atostogas, gegužės mėnesį, kad būtų pakankamai laiko suorganizuoti bažnytinį šliubą.

Namo Pirkimas

-- Tadas nori, kad aš už jo tekėčiau, - sekančią dieną pasisakiau tėvams. - Ar tu sutikai? - susirūpinus, mama mane klausinėjo.

- O, taip... aš sakiau, kad tekėsiu už jo. Tikiu, kad dabar tu ir tėtis esat laimingi? - dar vis netikra ar mano širdis to irgi geidė, atsakiau žiūrėdama į juos.

- Gerai apsisprendėi, nesigailėsi dukrele, - tėvas man su šypsniu užtikrino, ištraukdamas butelį vyšninės ir stikliukus iš spintos.

- Jis bus geras žentas, - mama jau viską apskaičiavo, pamiršdama paklausti mane, ar aš jį myliu, lyg žodis meilė būtų buvęs koks keiksmazodis.

Bet ji buvo kitap užauginta. Padorios mergaitės nekalbėjo apie meilę. Tik vedybos buvo svarbios.

Tą vakarą mano tėvai džiaugėsi greitomis vestuvėmis. Galų gale jie apžėnys savo niekam tikusią dukrą. Ir dar su tokiu puikiu vyruku!

Atsiliepimai į "Tėviškės Aida" kreipimąsi

Man labai malonu skaityti "Tėviškės Aidas".

Redaktorė, p. Geštautienė, žino ko skaitytojams reikia, tad ir randa vertingų rašinių ir straipsnių.

Tačiau aš patarčiau, kad būtų bent karts nuo karto įdėta vis kokia nors tema istorinių aprašymų, ne dėl datų ar žymių asmenybių minėjimo, bet politinių nusistatymų grynimui.

Elena Lomsargienė

Acū už „Tėviškės Aidas“. Tiek daug vertingų straipsnių, informacijos, patarimų, miela gauti ir skaityti.

Acū Jums, Marija už redagavimą.

Elena Varnienė

Pakalbėkime apie sveikatą...

Rūpinkimės savo sveikata!

*Jeigu dirbate įtemptą protinį darbą, jūsų organizme turi pakakti B grupės vitaminų, fosforo ir cinko.

*Jeigu darbe ar šeimoje tenka dažnai nerintis, papildomai vartokite magnio preparatus ir B grupės vitaminus.

*Kuo dažniau valgykite rupią juodą duoną - be visa kita, ji apvalo organizmą nuo šlakų ir skatina ląstelių gyvybinius procesus.

*Vandenyne žuvyse esančios medžiagos padeda įveikti depresiją, padeda atsinaujinti ląstelėmis ir saugo kraujagysles nuo trombozės susidarymo. *Granato vaisiuose bei sultyse esantys vitaminai ir veikliosios medžiagos stiprina kraujagyslių sienelės bei širdies raumenį, mažina kraujospūdį, valo kraują, padeda apsisaugoti nuo gripo ir peršalimo.

*Peržengus 50-ies metų amžiaus ribą, reikia atminti, kad vienu didžiausių priežasčių saldumynai - jie turi gausybę kalorijų, tačiau neturi beveik jokios energetinės vertės.

*Ryte, tik padūde, nešokite staiga iš lovos ir nedarykite staigių judesių: organizmas atsibunda pamažu.

*Pusryčiai rekomenduojama tarp 7 ir 9 valandų - tuo metu aktyviausiai dirba skrandis; pietauti - tarp 13 ir 15 val. (tai didžiausias žarnos aktyvumo laikotarpis), vakarienai patariama 18, vėliausiai - 19 val.

*Niekada ryte sau neįsitemkite, jog ši diena neva būsianti nesėkminga.

Keletas būdų išvengti persivalgymo

*Valgykite daugiau maisto, kuriame gausu vitaminų, mikroelementų (daržovių, vaisių, riešutų).

*Pradėkite valgyti nuo termiškai neapdoroto produkto, pavyzdžiui, salotų, - maistas bus suvirškintas greičiau, greičiau ateis sotumo jausmas.

*Valgykite lėtai, nesukbėdami - jums reikės 1,5-2 kartus mažiau maisto.

*Valgykite mažais kąsniais ir gerai sukramtykite.

*Stenkitės nedidinti tarpų tarp valgių, kad nekiltų pavojus smarkiai išalkti ir persivalgyti.

*Valgykite malonioje aplinkoje, būdami geros nuotaikos, kitaip maistas gali tapti būdu pamiršti nemalonią būseną.

- Inžinierius... Kokia ateitis...- mama išauškęjo visą dieną, negalėdama susivaldyti, o ją pradėjus planuoti mūsų vestuves, aš gailėjaisi, kad nepabėgom iš namų apstovėti.

Tado tėvas reagavo kitaip negu mano tėvas.

- Ar tu sukvailiojai, sūnau? Kodėl taip skubi? Tu ją tik keletą mėnesių tepažįsti. O kas bus su tavo mokslu? Pakankamai sunku tau ir dabar be moters, kuri tik gaisšnis tavę namuose, - Tadas man paapsakojo po savaitės.

Abudu nusiminėm po ilgo pasitarimo nusprendėm atidėti vestuves iki Tadas išlaikys savo paskutinį egzaminą, kad patenkintų savo tėvą. Mano tėvai irgi nebuvo laimingi tuo sprendimu, bet turėjo su juo sutikti.

Indų rašytojas Santayana yra pasakęs (ką ir anglų raštuose ne kartą radau): "Kas valdo praeitį, tas valdo ateitį. O kas valdo dabartį, tas valdo praeitį." Gi, praeities valdymas moko pažinti savo ir priešų silpnības ir stiprybes, ir šiandien būti žinančiais didvyriais, nuo kurių nutarimų priklauso ateities saugojimas.

*Valgydami ir tik pavalgę negerkite. Išimtis - šiltas vanduo, kurio galima atsigeriti, jei atrodo, kad maistas skrandyje stringa. *Valgykite mažiau produktų su cukrumi, bulvių, kviečių, kukurūzų ir miltinių patiekalų. *Susiraskite malonų užsiėmimą, bendraukite su maloniais žmonėmis - neliks laiko galvoti apie maistą.

Ar jūs galite suliesėti?

Jei pateiktus klausimus atsakysite teigiamai - sėkmė garantuota.

Ar jūs pasirošę:

*Nusipirkite svarstyklės, svertis kas savaitę ir braižyti svorio kitimo grafiką?

*Valgyti 4 kartus per dieną ir pertraukose neužkasti?

*Vakarienai net vėliau kaip likus 3 valandoms iki miego?

*Išeiti vakarais prieš miegą pasivaikščioti?

*Nevalgyti "dėl kompanijos", jei esate soti?

*Atsisakyti užkandžiavimo dėl ko nors susierzinus?

*Atsisakyti papildomos porcijos svečiuose, nenorint įžeisti šeimininkės?

*Nelįsti į šaldytuvą dėl to, kad neturite ką veikti?

*Prisiminti indų patarlę: "Skanėstų tūkstanciai, o sveikata viena"?

*Nuolat galvoti, kokius produktus galite valgyti, riboti jų kiekį ir skaičiuoti kalorijas?

*Gerti arbatą be cukraus ir nevartoti produktų su juo?

Jeigu į visus klausimus atsakėte "taip", vadinasi, esate rimtai nusiteikę rūpintis savo sveikata, norite būti gražūs ir jauni, todėl jums tikrai pasiseks!

Kofeinai

Šiandien tikriausiai nerasime žmogaus, abejojančio kavai, arbatai ar kakavai. Visus šiuos gėrimus sieja viena bendra savybė - jie tonizuoja. Būtent šis poveikis, kurį didžia dalimi lemia kofeinai, ir yra viena iš svarbiausių priežasčių, kodėl "pabundame" tik išgėrę kavos ar arbatos puodelį.

Kofeino randama net šešiasdešimtyje augalų rūšių. Daugiausia jo yra arbatoje: juodojoje - 2-6 proc., žaliojoje - 1,5-4 proc. Kavoje yra maždaug 0,7-1,5 proc. kofeino.

Kofeinai - greitai ir intensyviai veikiantis medžiaga, stimuliuojanti nervų sistemos ir kraujo apytakos veiklą. Jo poveikis tęsiasi nuo 2 iki 7 valandų ir būna stipriausias pirmąją valandą. Kofeiną vartojant nedideliais kiekiais padidėja budrumas, atsiranda žvalumo pojūtis, jaučiamas jėgų antplūdis, kartais jis gydo galvos skausmą. Dėl tokių savybių kofeinai įeina į kai kurių vaistų sudėtį, ypač tu, kurie vartojami gydant migreną, slogą, viršutinių kvėpavimo takų ligas. Tačiau pernelyg didelis kofeino kiekis gali per daug stimuliuoti, o tada paspartėja širdies veikla ir gali kamuoti nemiga. Kofeino poveikis organizmui daug priklauso nuo to, kaip veikia nervų sistema: ramiems žmonėms reikės didesnę kofeino dozę, o jautriems - daug mažesnę.

Po to aš susitikdavau Tada tik kas porą savaitėlių, ir tai jeigu pasisekdavo. Tuo pačiu laiku jis toliau tebedirbo techniku ir arbatos virėju vienoje telefonų kompanijoje, tik tokiu būdu jis tegalėjo save išsilaikyti, nusipirkti knygas ir užsimokėti už mokslą.

Tuo laiku jam buvo neįmanoma gauti laisvo laiko mokslui, ypač, kad jis buvo studentas imigrantas. O jeigu ir buvo tai imanoma, niekas jam to nepatarė.

"Po eukaliptais"

Alė Liubiniene
(Tėsinys)

Parvedžiau Tada namo

- Oras šiltėja, ir kai tik mano vyras išklos grindis namo, mes persikelsim savo lovas ten, - ji pasakojo savo planus.

- O kaip sienos iš vidaus? - paklausiau. - Turėsim visą vasarą jas susikalti, - ji ramiai paaiškino.

Pagalvojau apie Meilių šeimą, kurie dar tebegyveno tarp antklodėmis apkaltų rėmų. Palyginus su jais, Pilkių namas, apmuštas lentomis, nebeatrodė taip blogai.

- Užteks judviems čia pletkavoti, Ale, - Tadas įsitempė mane į jo tėvo namą, tik už kelių žingsnių nuo ten.

Kai aš įėjau į jo mažą kambarėlį, jame buvo tik lova, stalas ir lentyna, prikrauta knygų ir užrašų. Kai kurie užrašai gulėjo išmėtyti ant grindų. Aš pakėliau kelis jų.

- Palik mano užrašus ten, kur jie yra, - piktai užriko Tadas.

- Kaip tu gali susirasti juos šitam šiukšlyne? - traukiau pečiaus, mėgindama susivaldyti.

- Viskas čia turi savo vietą, nors tau taip neatrodo, - jis bumbėjo, rinkdamas juos.

Dar vis dvejojama, laukiau tarpduryje, kol man pravalė taką.

- Dabar jau gali įeiti. Sėsk čia, Ale... - jis man įsakinėjo, lyg aš būčiau jo nuosavybė.

- Ar tikrai saugu?, - suirzus atšoviau.

- Aš... Aš noriu... Noriu tavęs paklausti rimtai, - staiga Tadas pasidarė drovus, nerasdamas man žodžių, kokio aš dar nebuvau jo mačius.

- Kokį klausimą? Aš geriau jį išklausysiu stovėdama, - atsakiau.

- Ar tikrai taip? - jis pagriebė mane į glėbį.

- Man nereikia tavo pagalbos. Aš galiu pati atsistėti, - šaukiau, kol jis mane paleido.

- Ale, ką tu galvoji apie mano idėją?

- Kokia idėja?

- Metam savo šliures kartu?, - žiūrėdamas man į akis, paklausė.

- Kokias šliures? Apie ką tu čia šneki? - iš pradžių nesupratau jo.

- Tu žinai... Apsivėsi... - šį kartą Tadas ėjo tiesiai prie reikalo, lyg būtų ruošsis pirkti karvę turguje. Tas mane be galo užgavo.

- Taip... Kodėl ne... aš tau dar primėsiu ir savo senas "thongs", jeigu tu taip nori - pasipiktinus ir užgauta, erzinau jį nesąmonėmis.

- Nestok juokusis iš mane... Mano miela, aš rimtai kalbu. Šitie studijų metai yra mano paskutinieji RMIT. Aš turiu tiek daug darbo, rašyti ir skaityti po paskaitų, kad kai kuriomis

IŠ MŪSŲ PARAPIJŲ

Lapkritis

Šventės, sukaktys, įvykiai

- 1 Visų šventųjų diena.
 - 2 Mirusiųjų atminimo (Vėlinių) diena.
 - 10 Šv. Martynas.
 - 27 Advento pradžia. Pagal bažnytinį kalendorių Adventas prasideda ketvirtą sekmadienį prieš Kalėdas.
- Mažosios Lietuvos prisijungimo prie Didžiosios Lietuvos akto diena

Gyvojo Rožančiaus Brolija, lapkričio mėnesį meldžiasi už mirusius.

Socialinės Globos Moterų Draugija Melbourne praneša, kad spalio mėn. 30 d., 2005, Sekmadienį, 1 val. p.p., Lietuvių Namų Jubiliejinėje Salėje įvyks Draugijos Popietė.

Programoje p. Alena Karazijienė pasidalins išpūdziais Lietuvoje, o taip pat parodysime vaizdajuostę - "Kelionės į Lietuvį Vilnijos Mokyklas".

Kviečiame nares ir prijauciančias popietėje atsilankyti ir pabendrauti.

Valdyba

Pranešimas

Šiomet kapines lankysim ir už mirusiuosius kartu melsimės Vėlinių aštuondienio metu:

lapkričio 5 d. (šeštadienį) - 2 val. p.p. Fawcner; lapkričio 6 d. (sekmadienį) - 2 val. p.p. Cheltenham; 3 val. p.p. Springvale.

Vėlinių mišios Parapijos namų koplyčioje lapkričio 2 d. (trečiadienį) 1 val. p.p.

Jūsų kunigas Algirdas Šimkus

Geelongo Lietuvių Choras "Viltis"

maloniai kviečia į

"Barborikės Vakarūška"

sekmadienį, 6 lapkričio, 2005 - 2.00 val. p.p.

Lietuvių Namuose, Pettit Park Hall, Beauford Avenue, Bell Post Hill

Į vakarušką atvyksta Melbourniškiei "Kaimo Dainininkai"

Geelongo tautinių šokių grupė "Linas" ir dainininkai "Aidai"

Po programos vaisės - BYO gėrimai kaina \$10

2006 metų Kalendoriaus sudarymas

Visi Melbourne lietuvių organizacijų pirmininkai ar jų atstovai kviečiami dalyvauti susirinkime aptarti 2006-tųjų metų veiklos ir pietų virimo (sekmadieniais) kalendorių.

Susirinkimas įvyks sekmadienį, lapkričio 13 d., 1.00 val. p.p. Bendruomenės Kambarėje, Melbourne Lietuvių Namuose.

ALB Melbourne Apylinkės Valdyba

Jau galima užsisakyti XXIII Lietuvių Dienų **DVD** ir vaizdajuostes.

Jų yra šešios : 1. ALD bendras montažas; 2. Dainų Šventė; 3. Tautinių šokių šventė; 4. Literatų užėja; 5. Al Klaida; 6. Labas vakaras, Melbourne!

Kaina : po \$20.- kiekvienas

Užsisakyti prašau iki lapkričio 6-tos d. pas Aleną Karazijienę 187 Melrose Dve, Tullamarine, Vic. 3043 arba tel. 03-9338-2172 arba el. paštu karazija@bigpond.net.au arba sekmadieniais Melbourne lietuvių namuose.

A.Karazijienė

Aukos Australijos Lietuvių Fondui

\$345 Estate of Maria Rita Symonds, \$50 V. Aukštietjus (\$710), \$25 T. Jurgelaitienė (\$105). Valdybos vardu dėkoju už aukas.

Audrius Balbata
ALF išdininkas

Aukos "Tėviškės Aidams"

O. Radzevičius (Tas.) \$150, A. Ališauskas \$100, I. Mackevičienė \$100, T. Rukšėnienė, E. Tugaudienė ir S. Grybienė - po \$25, Br. Mockūnienė \$20, J. Bernotas, S. Sadila, B. Mališauskas - po \$5. Nuoširdžiai dėkojame už aukas. ALKF ir „TA“ darbuotojai

Prisiminame mūsų tėvelių pirmąsias mirties metines...

Genovaitė Ališauskas

(Pauliukonytė)

2.12.1925 - 20.10.2004

born in Ukmergė.

Rest peacefully.

Time will not change our memories of you.

Eternal love.

Hyun and Arvydas Ališauskai

Vincas Ališauskas

24.9.1922 - 7.11.2004

born in Papiļvis.

A dear friend sadly missed.

We will always remember you.

Rest in peace. Love.

Hyun and Arvydas Ališauskai

Jaunavedžiai G. ir V. Ališauskai

Tie, kurie mums brangiausi, visada su mumis.

Jie lieka gyventi gėryje, paguodoje, kurią mums dovanojo, meilėje, kurie ją atnešė į mūsų gyvenimą. (R.Vinterz)

A.† A. Povilui Baltučiu mirus,

jo brolių, A.L.K. Šv. Kazimiero Parapijos ir Lithuanian Caritas Inc. Tarybos pirmininką, Viktorą Baltutį ir jo šeimą skausmo valandoje nuoširdžiai užjaučiame ir kartu liūdime.

Parapijos Taryba

Pagerbiant A.† A. Povilo Baltučio atminimą,

vietoje gėlių aukojame "Tėviškės Aidams" \$50.

S. ir A. Gabai

ALKF ir „Tėviškės Aidų“ darbuotojai nuoširdžiai dėkoja už auką.

Melbourno Gyvojo Rožančiaus Būrelio Susirinkimas

Priekyje sėdi (iš k. į d.) J. Petraitienė, V. Jablonskienė, D. Sparvelienė, T. Jurgelaitienė, stovi (iš k. į d.) R. Klimienė, E. Juškevičienė, A. Vyšniauskienė, kunigas A. Šimkus, O. Zumerienė, D. Levickienė, B. Kymantienė, M. Prašmutienė, G. Kunčiūnienė ir E. Šidlauskas. Z.Prašmutaitės nuotrauka.

Aldona Vyšniauskienė

Melbourno Gyvojo Rožančiaus Būrelio susirinkimas įvyko spalio 7 d., 1 val. p.p. Lietuvių Parapijos koplytėlėje.

Susirinkimas prasidėjo šv. Mišiomis, kurias aukėjo kunigas A. Šimkus ir pasakė šiai dienai pritaiktą pamokslą.

Kunigas džiaugėsi, kad yra susidaręs Rožančiaus Būrelis ir kiekvieną dieną kalbamas savo mintis nukeliame į dangų.

Po šv. Mišių, Rožančiaus Būrelio pirmininkė Viktorija Jablonskienė padėjo visiems susirinkusiems ir pakvietė pasimelsti už visus mirusius narius-es.

Pirmininkė pranešė, kad narių yra apie 60, bet ne visi atsilanko. Pageidautina, kad daugiau vyrų prisijungtų į mūsų tarpą.

Nariai-ės kalba vieną rožančiaus dalį kiekvieną dieną, o pirmą mėnesio sekmadienį Būrelis kalba rožančių Šv. Marijos Jūros Žvaigždės bažnyčioje prieš pat Mišias. Bažnyčioje spalio mėnesį rožančius kalbamas kiekvieną sekmadienį. Rožančių praveda V. Jablonskienė, J. Petraitienė ir O. Zumerienė.

Pirmininkė paskaitė gilią mintis iš poetės Lacrimos:

... Rasotas rytas giedras ir ankstyvas, nušvinta Dievo meilės spinduliais... Varpai skambės, kiekvieną šauks, kas gyvas kelių į Viešpatį užmint neleis...

Ir taip pat Jonas Paulius II: Viešpatie Jėzau, duok mums nuolankių ir paprastą širdį, kad būdami kupini vis naujo nustebimo, apmąstyume įsikūnijimo paslaptį, kad būdami ištikimi krikšto pažadams, gyventume pagal mūsų tikėjimą, kad uoliai liudijant Tavo Žodį šeimose ir visuomenėje, spindėtų Tavo Evangelijos šviesa.

Išdininkė Danutė Sparvelienė pranešė, kad kasoje yra \$208. Pirmininkė davė pasiūlimą, kad koplyčios sutvarkymas daug kainavo, ar negalėtume patremti auka \$50. Visi sutiko. Dar buvo nutarta u•sakyti šv. Mišias u• gyvus ir mirusius narius.

Gyvojo Rožančiaus Būrelio valdybą sudaro pirmininkė V. Jablonskienė, J. Petraitienė ir D. Sparvelienė. Susirinkimo prašomi, visos sutiko ir toliau pasilikti valdyboje.

Susirinkimas baigėsi suneštinėmis vaišėmis, o mus gražiai prižiūrėjo šeiminkas kunigas Algis Šimkus.

Nori susirašinėti

Gydytojų šeima Lietuvoje iš Vilkaviškio norėtų bendrauti su Australijos lietuviais.

Alydas Sniečkus
 Upelio g-vė Nr. 1
 Vilkaviškis 4270
 Lithuania

Jeigu, kas plačiau norėtų pasiteirauti, tai esam pagyvenę žmonės, turim Vilkaviškyje nuosavus namus. Aš esu baigęs Kauno Veterinarijos Akademiją. Žmona Kauno Medicinos institutą. Mėgstu keliauti. Arčiausiai Australijos buvau Indijoje ir Vietname. Gal yra pagyvenusio amžiaus (virš 50 metų) norintis lietuvis bendrauti su Lietuva.

Pagarbiai, Alydas Sniečkus tel.mob. 868688241
 a.snieckus@vilkaviskis.lt

(Tęsinys iš Nr. 20)

Novosibirskas: "Spindesys ir skurdas"

Novosibirskas R. Kaizeriui ir L. Perkinsui pasirodė kone Krasnojarsko brolis dvynys. toks pat verdantis gyvenimas, visur jaučiama naujosios Rusijos dvasia, tos pačios problemos.

"Kai keliavau po Sibirą prieš 30 metų, - rašė R. Kaizer, - automobiliai buvo retenybė. Dabar jų - daugybė. Beveik pusantro milijono gyventojų turintį miestą, kurį kamuoją rimtas oro užteršimas, automobilių kamšatis. Labiausiai "The Washington Post" korespondentui Novosibirske įsimintini susitikimai: su kompiuterių firmos "Plesk Inc" darbuotojais, dirbančiais internetu beveik vien tik Amerikos korporacijoms, ir su Novosibirsko verslininku Sergeju Borodin, kuris sėkmingai "prasuko" savo prekybinį ženklą ir dabar sėkmingai konkuruoja Rusijos rinkoje su tokiais pripažintais sporto industrijos gigantais kaip "Adidas", "Nike" ir "Puma". Pasak R. Kaizer, būtent tokie žmonės teikia vilties, kad Rusijos laukia geresnė ateitis. "Rusijai prireiks dar 10 metų, kol gyvenimas iš tikrųjų taps geresnis. Kai tik išsivaduosime iš senosios gvardijos, valdančios mūsų šalį, ir valdžią perims mūsų karta, tada pamatysime progresą", - L. Perkins sakė vienas iš muzikantų, roko festivalio "Gyvasis vanduo", kasmet vykstančio Altajuje, dalyvis. Beje, kūrybinis bei kultūrinis gyvenimas Sibire taip pat sulaukė amerikiečių dėmesio. Dailė, kinas, muzika neliko pamiršti atgimusiuose, atsinaujinusiuose Sibiro miestuose.

"Sibiro Siurprizai"

L. Perkins: "Tai ne tas Sibiras, kokį aš mačiau 1993 ir 1996 metais. Tai nauja era ir, galima sakyti, nauja šalis".

R. Kaizer: "Net patys maskviečiai gerai nežino, kaip gera šiandien Krasnojarske ar Novosibirske. Dabar Rusija - tūkstančio įvairiausių realybių - nuo siaubingo skurdo iki svaigančio spindesio - šalis".

L. Perkins: "Tačiau Sibiras - ne kiekvienam. tai atšiauri šalis. Čia nėra daugelio patogumų, įprastų vakariečiams. Čia sunku gyventi, kol neišmoksti laisvai kalbėti rusiškai. Pagrindiniai moteriškosios mados "atributai" - 5 colių kulniukai ir "rėkiantys" lūpų dažai. Moterys ir merginos

Sibiras amerikiečių akimis

nuo 13 iki beveik 50 metų segi supertrumpus sijonėlius ir vos krūtinę dengiančias, gilomis iškirptėmis glaustinukes. Tai - šios vasaros mados klyksmas. Tačiau mada - ne tas pat, kas grožis. Kaip sakė vienas mano

draugas, "labiausiai saugoma Rusijos paslaptis - kad čia gyvena gražiausios pasaulyje moterys".

R. Kaizer, atsakydamas į vienos amerikietės klausimą, ar saugu Sibire keliauti moteriai viena, rašė: "Jei norite keliauti viena, galiu jums pasakyti dvi naujienas. Vieną gerą, kitą kiek liūdnę. Gera naujiena ta, kad traukiniais keliauja labai daug moterų, o rusų moterys viena, kitai labai draugiškos ir pasirošusios visada pagelbėti. Liūdnę naujiena - rusų moterys draugiškos viena kitai tik todėl, kad rusai vyrai per daug geria. Daugeliui vyrų labiausiai patinka visą dieną sėdėti prie taurėlės ir užkandos".

L. Perkins: "Vyras čia nediskutuoja apie gerą vyną. Jie geria degtinę. Jie maukia degtinę. Tačiau reikia pabrėžti, jog net ir šis įsisenėjęs paprotys pamažu užleidžia vietą naujoms tradicijoms. Daugeliui atvejų alus pakeičia stripiuosius gėrimus, tačiau įprotis gerti daug išlikęs. Tai daug geriantis šalis. Bet tuo pat metu tai ir nuoširdi šalis. Jei jūs patinkate žmonėms, jie jus myli".

R. Kaizer: "Dar vienu siurprizu mums tapo amerikietiško apraiškos Sibire, išreikštos skirtingais būdais, bet neskelbiančios amerikietiško pavadinimų. Tai ir "McDonalds" bei viešbutis "Panama City". Čitoje, ir autofirma "Atlantic Motors" Krasnojarske. Novosibirske amerikietis iš Minesotos valstijos atidaręs restoranų ir kavinų tinklą "New York Pizza" pavadinimu".

Amerikiečių žurnalistams didžiulį įspūdį padarė ir audringas palydovinio ryšio Sibire vystymasis, ir bankomatai, įrengti kiekviename mieste, ir aišku, interneto paplitimas. R. Kaizer ir L. Perkins, po kelionės sugrįžusiems į Vašingtoną, buvo užduotas klausimas: "Ar rusai bijo karo?"

R. Kaizer: "Nė vienas rusas, su kuriuo teko bendrauti, neparodė nė menkiausio nerimo dėl galimo karo su JAV. Matyt, jie suprato, kad negali būti konkurentai JAV bet kurioje reikšmingesnėje sferoje. Jaučiamas nerimas dėl Kinijos, bet nėra didelės baimės dėl konflikto netolimoje ateityje".

"Dabar, perskaitęs jūsų kelionių įspūdžius ir pastabas, - rašė vienas "The Washington Post" skaitytojų, - aš supratau, kad viskas, ką žinojau apie Sibirą iš knygų ir vadovėlių, beviltiškai pasenę. Supratau, kad šiandien Sibiras - tai nauja era, nauja šalis".

(Pabaiga)

Skautininkai Melbourne

Mes ne tik linksmai ir turiningai skautaujame, bet netingime virti pietus Lietuvių namuose sekmadieniais.

Zitos Prašmutaitės nuotraukoje iš kairės: Ona ir Linas Prašmutai, Birutė Prašmutaitė, Jūratė Šimkienė ir Povilas Kviecininkas.

Humoreska...

Ir džinas bejėgis

Krito ūkininko Aniceto žalmargė. Užėdė dobiliukų atolo, išsipūtė kaip balionas ir krito. Ko tik nedarė Anicetas: ir Obelių aliejaus ryklėn visą samtį supylė, ir pilstuko kaušą, ir šonus maigė - niekas nepadėjo.

Nudyrė vargšas valstietis karvei odą, pasiėmė kastuvą ir nuėjo galadaržin duobės kasti.

Kasa, kasa Anicetas, jau ir negyva šlynžemį pasiekė, tik staiga jo kastuvas džirgzt į kažkokį metalinį daiktą ir toliau - nė per nago juodumą. Prakrapštė Ancetas šlynžemį, žiūri - ogi Aladino lempa! Surūdijusi, moliu apsinėšusi, bet lempa. Dėl to jokių abejonių nekilo.

- Tai bent lobis! Tai bent laimė! - balsu pagalvojo Anicetas, nes iš pasakų žinojo, kad Aladino lempa stebuklinga, gali įvykdyti visus norus. Tereikia ją patrinti.

Taip ir padarė Anicetas. Patrynė taukuotu rankogaliu, lempa nušvito ir šalia radosi džinas. Tikras pasakų džinas, kuris viską gali.

- O efendi! - lietuviškai prašneko džinas, nusilenkdamas iki pat žemės. - Tik įsakyk ir aš įvykdysiu tris tavo norus.

- O kodėl tik tris? - nepatenkintas paklausė Anicetas. - Kodėl, pavyzdžiui, ne trisdešimt tris?

- Toks įstatymas, o efendi. Džinų seimas senesniai priėmė. O tie seimai, pats žinai, visokių nesamonių prigalvoja...

Pirmasis Aniceto noras buvo aiškus, padiktuotas nacionalinio mentaliteto:

- Padaryk, džine, taip, kad kaimyno dvi karvės nudvėstų...

Nespėjo Anicetas išsitraukti pypkės, žiūri - ogi kaimyno ganykloje dvi holšteizuotos juodmargės tik drykst, ir guli. Net uodegos nekruva:

- Puikiai padirbėjai, - pasidžiaugė Anicetas, o jo ranka nuslydo kišenėn degtukų.

Degtukų kišenėje nebuvo, o užtraukti dūmą taip norėjosi.

- Ar neturi degtukų? - kreipėsi jis į džiną.

- Pridek! Pypkė Aniceto rankoje pradėjo smilkiti ir be degtukų.

- Tai buvo tavo antrasis noras, o efendi, - vėl žemai nusilenkdamas pranešė džinas.

- Nuolankiai laukiu trečiojo.

Tfu, nusispyjovė Anicetas. Taip gali viską prarasti. Pagalvoti reikia!

Ir susimąstė Anicetas. Nepraverdamas burnos, kad netyčia koks niekingas noras neišsprūstų.

Tad ko gi norėti? Gal kad jaunystė sugrįžtų? Neblogai būtų, bet... Bet tada vėl reiktų štai anoje, dabar jau griuvėsiais virtusioje, fermoje kolūkio veršius šerti. Ne. Tada vėl kilnok kepurę prieš zootechnikę, vėl aiškinkis, kodėl priesvoriai nekyla, o namuose žmona vėl kočėlu grūmos, kad su Tadu... Brrr! - Tad ko gi man reikia? - jau kelintą kartą klausė savęs Anicetas. Troba yra, troboje šaldytuvus, uošvė, žmona, televizija. Na, ko, ko, ko?

Tik staiga Aniceto galva nušvito lyg Aladino lempa. Ogi pareikalau to, ko dar niekas nesugebėjo gauti. Kiek stengėsi, kelius blokuoti norėjo, streikuoti grasino. O jis štai ims ir padarys. Garbė, pripažinimas, gal net Seimo nariu išrinktas.

Atsikrenkštė Anicetas ir iškilmingai tarė:

- O padaryk, džine, kad už pieną gaučiau ne 30, o, tarkim, 50 centų. Ne, ne! Po 60.

Džinas pasimuistė, išpešė vieną barzdaplaukį, kažką pabūrė, ištraukė antrą, trečią, pusę barzdos nusirovė. Nekyla pieno supirkimo kainos, ir viskas.

- Negaliu, - pagaliau išstenėjo džinas visas suprakaitavęs. - Viską galiu, o efendi, bet monopolinių pieno kainų pajudinti negaliu. Jie už mane galingesni...

- Kas tie jie? - užsirūstino Anicetas.

- Nagi tie jūsų pieno supirkėjai. Mano barzda prieš juos - kaip šiaudų kūlis... O atleisk, efendi, niekingam vergui!

Bet Anicetas atleisti nenorėjo. Jis pirmiausia išdėjo džiną į šuns dienas, o paskui, jau visai nebesivaldydamas, suriko:

- Dink man iš akių, niekingas padare! Kad tave kur velniai trauktų!

Džinas dingo akimirksniu, nes toks buvo Aniceto noras.

Šalia prakastos duobės liko sena surūdijusi lempa.

Stasys VARNECKAS